EUROOPA PARLAMENT 2009–2014

Istungidokument

A7-0384/2011

15.11.2011

RAPORT

Majanduspoliitika koordineerimise Euroopa poolaasta
(2011/2071(INI))

Majandus- ja rahanduskomisjon

Raportöör: Pervenche Berès

Arvamuse koostaja (*):
Olle Ludvigsson, tööhõive- ja sotsiaalkomisjon

(*) Kaasatud komisjon – kodukorra artikkel 50

PR_INI

SISUKORD

lehekülg

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK 3

TÖÖHÕIVE- JA SOTSIAALKOMISJONI ARVAMUS 21

EELARVEKOMISJONI ARVAMUS 27

KESKKONNA-, RAHVATERVISE JA TOIDUOHUTUSE KOMISJONI ARVAMUS 30

SISETURU- JA TARBIJAKAITSEKOMISJONI ARVAMUS 34

REGIONAALARENGUKOMISJONI ARVAMUS 38

KULTUURI- JA HARIDUSKOMISJONI ARVAMUS 42

PÕHISEADUSKOMISJONI ARVAMUS 45

NAISTE ÕIGUSTE JA SOOLISE VÕRDÕIGUSLIKKUSE KOMISJONI ARVAMUS 49

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS 53

(*) Kaasatud komisjon – kodukorra artikkel 50

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

majanduspoliitika koordineerimise Euroopa poolaasta kohta
(2011/2071(INI))

Euroopa Parlament,

– võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artiklit 3,

– võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 121, 126 ja 148 ja protokolli nr 12 ning protokollide nr 15 ja 16 ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlust käsitlevaid sätteid,

– võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määruses (EÜ) nr 223/2009 Euroopa statistika kohta sätestatud Euroopa statistikat käsitlevaid tegevusjuhiseid,

– võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 152 ja artikli 153 lõiget 5,

– võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 9 (horisontaalne sotsiaalklausel),

– võttes arvesse komisjoni 12. mai 2010. aasta teatist „Majanduspoliitika koordineerimise edendamine” (KOM(2010)0250) ning 30. juuni 2010. aasta teatist „Majanduspoliitika parem koordineerimine aitab suurendada stabiilsust, elavdada majanduskasvu ja luua enam töökohti – ELi majandusjuhtimise tõhustamise hoovad” (KOM(2010)0367),

– võttes arvesse komisjoni 3. märtsi 2010. aasta teatist „Euroopa 2020. aastal. Aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia” (KOM(2010)2020),

– võttes arvesse majandus- ja rahandusküsimuste nõukogu 15. veebruari 2011. aasta ja 7. septembri 2010. aasta järeldusi,

– võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 23. ja 24. märtsi 2011. aasta järeldusi,

– võttes arvesse kodukorra artiklit 48,

– võttes arvesse majandus- ja rahanduskomisjoni raportit ning tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni, eelarvekomisjoni, keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni, siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni, regionaalarengukomisjoni, kultuuri- ja hariduskomisjoni, põhiseaduskomisjoni ning naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjon arvamusi (A7-0384/2011),

A. arvestades, et kriis ning ebavõrdsuse, konkurentsivõime erinevuste ja makromajandusliku tasakaalustamatuse suurenemine pärast euro käibelevõttu, samuti finantssüsteemi toimimine, on toonud selgelt esile, et EL peaks tegelema makromajandusliku tasakaalustamatusega vajaduse korral sümmeetrilise, nii ülemäärast eelarvepuudujääki kui ka ülemäärast eelarveülejääki käsitleva lähenemisviisi alusel, tõhustama majandus- ja eelarvepoliitika koordineerimist ning parandama järelevalvet eelarve üle;

B. arvestades, et majandushalduse tõhustamine eeldab mitme omavahel seotud ja sidusa poliitika, eelkõige Euroopa Liidu majanduskasvu ja tööhõive strateegia (2020. aasta strateegia) rakendamist majanduskasvu ja tööhõive teenistusse, pannes erilist rõhku ühtse turu arendamisele ja tugevdamisele, rahvusvaheliste kaubandussuhete ja konkurentsivõime edendamisele, riikide eelarvepuudujääkide ennetamise ja korrigeerimise raamistikule (stabiilsus- ja kasvupakt), tugevatele meetmetele makromajanduse tasakaalunihete ennetamiseks ja korrigeerimiseks, riikide eelarveraamistikele esitatavatele miinimumnõuetele, tõhusamale finantsturgude reguleerimise ja järelevalve süsteemile, sealhulgas Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu teostatavale makrotasandi usaldatavusjärelevalvele;

C. arvestades, et majandus- ja rahaliidu esimese kümne tegutsemisaasta kogemus ja möödalaskmised kinnitavad vajadust parandada Euroopa Liidu majandushaldust, mis peaks põhinema ühiselt kokku lepitud eeskirjade ja poliitika põhjalikumal järgimisel riikide poolt ning riikide majanduspoliitika rangemal Euroopa Liidu tasandi järelevalveraamistikul;

D. arvestades, et mõningate liikmesriikide ülemäärane võlg ja puudujääk võib avaldada suurt negatiivset mõju teistele liikmesriikidele ja euroalale tervikuna;

E. arvestades, et riikide parlamendid on kodanike poolt vabadel valimistel valitud ning seetõttu esindavad ja garanteerivad nad õigusi, mille kodanikud on neile andnud ja delegeerinud; arvestades, et Euroopa poolaasta kehtestamisel tuleks täielikult järgida riikide parlamentide õigusi,

F. arvestades, et parlamendi heakskiit riigieelarvele on üks demokraatia alustalasid;

G. arvestades, et liikmesriikide parlamendid jagavad praegu oma seadusandlusülesandeid liidu institutsioonidega ja teostavad paljuski üksnes piiratud kontrolli vastavate valitsuste Euroopa tasandi tegevuse üle;

H. arvestades, et Euroopa Liidu seadusandluse muutunud ja keerukad protsessid ei ole enamikule liidu kodanikele piisavalt tuntud; arvestades, et otsuste vastuvõtmise ja arvamuse kujundamise protsesside puudulik läbipaistvus – eriti Euroopa Ülemkogus ja nõukogus – pärsib kodanike usaldust Euroopa integratsiooni ja Euroopa Liidu demokraatia vastu ning raskendab kodanikepoolset aktiivset ja konstruktiivset kontrolli;

I. arvestades, et kokkuhoiumeetmete vastased ühiskondlikud protestiliikumised liidu eri liikmesriikides väljendavad ka kasvavat rahulolematust Euroopa integratsiooni demokraatliku kvaliteediga; arvestades, et Euroopa integratsiooni demokraatlik usaldusväärsus on eurokriisi senise käsitlusviisi tõttu väga suurel määral kannatanud;

J. arvestades, et riikliku majanduspoliitika tõhusus, mis põhineb paremal koordineerimisel, sõltub selle poliitika demokraatlikust legitiimsusest ja aruandekohustusest, mille tagab parlamentide sekkumine;

K. arvestades, et Euroopa poolaasta raames tuleb tagada tööhõive-, sotsiaal- ja majanduspoliitika suurem seostatus ning seda tuleb teha kõigi põlvkondade heaolu silmas pidades ning viisil, mis edendab kõigi osalejate demokraatlikku vastutust, isevastutust ja

legitiimsust; arvestades, et seejuures on väga oluline Euroopa Parlamendi täielik kaasatus;

L. arvestades, et 24. märtsil 2011 leppisid laiendatud euroala paktis osalevad liikmesriigid kokku „võtta ELi tasandil jõulisi meetmeid majanduskasvu stimuleerimiseks, tugevdades ühtset turgu, vähendades üldist regulatiivset koormust ja edendades kaubandust kolmandate riikidega”;

M. arvestades, et Euroopa poolaasta on ELi institutsioonide juhitav institutsiooniline protsess liikmesriikidevahelise koordineerimise laiendamiseks ELi strateegia, eelkõige selle makromajandusliku mõõtme rakendamisel;

N. arvestades, et aluslepingute kohaselt võtavad ELi eelarve ühiselt vastu Euroopa Parlament ja nõukogu ning riikide eelarvemenetlusi reguleeritakse iga liikmesriigi põhiseaduses sätestatud korraga; arvestades, et sellegipoolest ei rikutaks eelarve ulatuslikuma kooskõlastamisega subsidiaarsuse põhimõtet;

O. arvestades, et ühisturu olulise saavutusega siduda omavahel Euroopa riikide majandus peab kaasnema eelarvete kooskõlastamise süsteem, et seda tugevat koostoimet ära kasutada;

P. arvestades, et Euroopa Ülemkogu alalise eesistuja ametikoha loomine Lissaboni lepinguga on muutnud ELi institutsioonilist tasakaalu;

Q. arvestades, et ainult valitsustevaheline koordineerimissüsteem ei oleks piisav, et täita ELi toimimise lepingu artikli 121 nõudeid, kus on sätestatud, et liikmesriigid käsitlevad oma majanduspoliitikat kui ühise huvi küsimust, ega suuda tagada vajalikke liidu meetmeid valdkondades, mida juhitakse ühendusemeetodil;

R. arvestades, et Euroopa poolaasta rakendamine peaks kaasa tooma Euroopa Parlamendi ja riiklike parlamentide suurema ja selgema kaasamise ning muudatused nende töös;

S. arvestades, et Euroopa Parlamendil on eelarvemenetluses kaasotsustamispädevus;

T. arvestades, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklil 148 põhinevad Euroopa tööhõivestrateegia ja tööhõivesuunised loovad raamistiku tööhõive- ja tööturumeetmete rakendamiseks, et Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärke täita;

U. arvestades, et Euroopa Parlament andis kaasotsustamise laadse panuse 2010. aasta tööhõive koondsuunistesse;

V. arvestades, et tööpuuduse määr on Euroopas endiselt üle 9% ning eriti noorte töötus kujutab endast jätkuvalt suurt probleemi; arvestades, et tööhõive-, tööturu- ja sotsiaalpoliitika moodustavad seetõttu olulise osa reformidest, mis tuleb ellu viia Euroopa 2020. aasta strateegias ette nähtud makromajandusliku järelevalve ja temaatilise koordineerimise raames;

W. arvestades, et nii Euroopa 2020. aasta strateegia kui ka Euroopa poolaastaga seotud uus juhtimisstruktuur peaksid aitama ELil toime tulla kriisi ja selle põhjustega; arvestades, et ELi kõrgetasemeline sotsiaalkaitsesüsteem on aidanud kriisi mõju leevendada, ning

arvestades, et kriisi tagajärjed on väga ulatuslikud ja selle tulemusel on majandustegevus märkimisväärselt kahanenud, tööpuudus oluliselt suurenenud, tootlikkus järsult langenud ja riikide rahandus halvas seisus;

X. arvestades, et Euroopa poolaastal on kaks eesmärki: kontrollida eelarvedistsipliini rakendamist liikmesriikides ja samal ajal teostada järelevalvet Euroopa 2020. aasta tegevuskava nõuetekohase rakendamise üle, tagades selle rakendamiseks vajalikud finantsvahendid;

Y. arvestades, et Lissaboni strateegia läbikukkumine oli sisuliselt tingitud sellest, et strateegial puudusid selged järelmeetmed kõigi osalejate poolse rakendamise kontrollimiseks, ning arvestades, et seetõttu on Euroopa 2020. aasta tegevuskava edu tagamiseks oluline teha õigeid järeldusi,

Z. arvestades Euroopa Parlamendi kogemust rahandusalases dialoogis, tuleks talle anda roll demokraatlikus aruandekohustuses seoses majanduspoliitika ning eelarve üle teostatava järelevalvega;

AA. arvestades, et nõukogu on teinud olulisi muudatusi komisjoni esitatud riigipõhistes soovitustes Euroopa poolaasta esimese aasta raames;

AB. arvestades, et sotsiaalpartnerite kollektiivläbirääkimistealast iseseisvust ja riiklikke palgakujundussüsteeme tuleb rangelt järgida;

AC. arvestades igal aastal Euroopa Parlamendi majandus- ja rahanduskomisjoni korraldatud parlamentidevahelistest kohtumistest saadud kogemusi;

Ülevaade probleemidest

1. on seisukohal, et kriisi praegune faas nõuab jõulist ja ambitsioonikat tegutsemist;

2. märgib, et lisaks majanduse juhtimise paketi vastuvõtmisele võeti euroala 26. oktoobri 2011. aasta tippkohtumisel rida meetmeid, mis seda paketti muudavad; on seisukohal, et kui edaspidi otsustatakse aluslepinguid muuta, tuleks täielikult järgida Euroopa Liidu lepingu artikli 48 lõikes 3 sätestatud menetlust, ning selle artikli kohaselt kokku kutsutud konvendi mandaat peaks peegeldama asjaolu, et EL peab põhinema tugeval demokraatlikul legitiimsusel ja solidaarsusel;

3. leiab, et edasise teavitamiseni on Euroopa poolaasta sobiv raamistik ELi strateegia rakendamiseks ja tõhusaks majandusjuhtimiseks, eriti euroala liikmesriikides, mida seob ühtne vastutus, ja et sõnastuse taga on ELi institutsioonide ja liikmesriikide jaoks kaalul kogu aasta protsess;

4. toonitab, et Euroopa 2020. aasta strateegia edu sõltub kogu ELi pühendumusest ning liikmesriikide, parlamentide, kohalike ja piirkondlike ametiasutuste ning sotsiaalpartnerite isevastutusest; tuletab meelde, kui olulised on tugev, konkurentsil põhinev ja nõuetekohaselt toimiv sotsiaalne turumajandus, struktuurireformid ning kollektiivlepingud Euroopa 2020. aasta strateegia raames, samuti tõelise Euroopa sotsiaalse dialoogi edendamine makromajanduspoliitika ja -meetmete teemal;

5. kordab veel kord, et liikmesriigid peavad käsitlema oma majandus- ja eelarvepoliitikat kui ühise huvi küsimust ning et majandus- ja rahaliidu majandussammast, sh selle eelarvemõõdet, tuleb seega tugevdada eelarvemeetmete kehtestamise ja rakendamise parema kooskõlastamise, tõhusa maksupettuse ja maksudest kõrvalehoidumise vastase võitluse ning olemasolevate kahjulike meetmete järkjärgulise kaotamise abil;

6. on veendunud, et Euroopa poolaasta ning tõhustatud majandus- ja eelarvepoliitika koordineerimine peaksid jätma ELi liikmesriikidele piisavalt võimalusi ja paindlikkust ELi 2020. aasta strateegiale vastava tõhusa eelarve-, majandus- ja sotsiaalstrateegia rakendamiseks, mis tagaks õiglase jaotamise ja majanduskasvu ning pakuks liidu kodanikele piisaval tasemel avalikke teenuseid ja infrastruktuuri; palub, et komisjon võtaks oma iga-aastases majanduskasvu analüüsis arvesse meetmeid, mida liikmesriigid on võtnud, et viia ühtne turg lõpuni;

7. märgib, et ühtse turu areng ja tugevdamine ning rahvusvaheliste kaubandussidemete edendamine on keskse tähtsusega majanduskasvu stimuleerimiseks, konkurentsivõime suurendamiseks ja makromajanduse tasakaalunihete käsitlemiseks, ning nõuab, et komisjon võtaks oma iga-aastases majanduskasvu analüüsis arvesse meetmeid, mida liikmesriigid on võtnud, et viia ühtne turg lõpuni;

8. rõhutab, et liikmesriikide tööhõivepoliitika suunised ja majanduspoliitika üldsuunised on mõlemad Euroopa poolaasta lahutamatu osa ning aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu saavutamisel võrdselt olulised; kutsub nõukogu ja komisjoni üles tagama, et kõik poliitikasoovitused oleksid kooskõlas koondsuunistega;

9. peab kahetsusväärseks selguse puudumist ning ELi eelarves Euroopa 2020. aasta tegevuskava eesmärkide saavutamiseks ette nähtud erinevate vahendite ja eelarveridade kattumist; tuletab meelde, et Euroopa poolaasta pakub head võimalust suurema koostoime arendamiseks ELi ja liikmesriikide eelarvete vahel;

10. juhib tähelepanu asjaolule, et Euroopa 2020. aasta strateegial peaks olema tugevam territoriaalne mõõde; on seetõttu arvamusel, et võttes arvesse Euroopa piirkondade iseärasusi ja erinevat arengutaset, soodustab piirkondlike ja kohalike omavalitsuste ning partnerite otsene kaasamine asjaomaste programmide kavandamisse ja rakendamisse strateegia eesmärkide suuremat omaksvõtmist kõigil tasanditel ning tagab suurema teadlikkuse strateegia eesmärkidest ja tulemustest kohapeal;

Komisjoni roll

Sissejuhatus

11. märgib, et Euroopa poolaasta eesmärk on tagada liikmesriikide majandus- ja fiskaaltulemuste lähenemine, saavutada majanduses suurem koordineerimine ning tulla välja riikide võlakriisist; märgib, et iga-aastane majanduskasvu analüüs (IMA) on mõeldud tsükli esimeseks alusdokumendiks;

12. tuletab meelde, et Euroopa poolaasta ei tohi piirata Euroopa Liidu toimimise lepinguga Euroopa Parlamendile antud õigusi; palub komisjonil töötada välja ettepanekud, mis selgitavad nende eri vahendite eristamist, poliitikavaldkondadeülest kõrvalmõjude

tekitamist ja kokkusobivust;

Järeldused esimesest tsüklist

13. rõhutab, et Euroopa poolaastat puudutavate õigusaktide sõnastus peab tagama piisava paindlikkuse, et võtta vajaduse korral arvesse esimesest kogemusest saadavaid õppetunde; on seisukohal, et hindamis- ja kohandustegevuse käigus peaks komisjon lähtuma eelkõige vajadusest kohandada raamistikku eriti euroala vajadustele ja probleemidele;

14. märgib, et riiklike reformikavade kvaliteet esimese Euroopa poolaasta raames on konkreetsuse, läbipaistvuse, teostatavuse ja terviklikkuse osas väga erinev; palub komisjonil kutsuda liikmesriike üles parandama oma panuse kvaliteeti ja läbipaistvust ning ülendama parima kvaliteediga riiklikud reformikavad tulevaste Euroopa poolaastate standardvormiks;

15. kutsub komisjoni üles tagama, et riiklikes reformikavades teatavaks tehtud riiklikud poliitikasuunad ja eesmärgid kokku annaksid Euroopa 2020. aasta strateegia peamiste eesmärkide saavutamiseks piisava taseme; väljendab muret asjaolu pärast, et esimese Euroopa poolaasta raames see nii ei olnud; palub komisjonil tagada, et kõik liikmesriigid aitaksid vastavalt oma võimalustele kaasa peamiste eesmärkide saavutamisele, ja anda täpne tegevuskava koos vajalike meetmete ajakavaga;

Iga-aastane majanduskasvu analüüs (IMA)

16. on seisukohal, et IMA peaks olema kooskõlas:

– Euroopa 2020. aasta strateegiaga;

– koondsuunistega (majanduspoliitika üldsuuniste ja tööhõive suunistega);

– konkreetsete nõukogu kokkulepetega euroala kohta või liidu kohta tervikuna (nt laiendatud euroala pakt);

17. märgib, et IMA kevadise Euroopa Ülemkogu kinnitatud kujul annab liikmesriikidele suunised järgmiste dokumentide koostamiseks:

– riiklikud reformikavad;

– stabiilsus- ja lähenemisprogrammid, mille põhjal komisjon koostab iga riigi jaoks soovitused;

18. märgib, et IMA ettevalmistamine põhineb kõikide liikmesriikide ja Euroopa Liidu makromajanduslikel prognoosidel; rõhutab, et Euroopa majanduse juhtimise parandamiseks vajalike sammudega peaksid kaasnema sarnased sammud, et parandada legitiimsust ja aruandekohustust; hoiatab seetõttu IMA praeguse vormi eest tehnilise dokumendina, mis ei võta arvesse Euroopa Parlamendi panust;

19. palub, et komisjon arvestaks rohkem terviklikku ja mitmemõõtmelist (arukas, jätkusuutlik ja kaasav) lähenemisviisi Euroopa 2020. aasta strateegiale võrdlusalustes, mida kasutatakse, et hinnata liikmesriikide edusamme ja anda sellele vastavalt välja

riigipõhiseid soovitusi;

20. kutsub komisjoni üles suurendama näitajate hulka, mida ta kasutab, et jälgida arenguid liikmesriikides, võttes arvesse tööd, mis on tehtud näiteks teatise „SKP täiendamine” (KOM(2009) 433 lõplik) ja ressursitõhusa Euroopa tegevuskava järelmeetmete raames;

21. nõuab, et IMA muudetaks iga-aastasteks jätkusuutliku majanduskasvu suunisteks, milles keskendutakse säästva kasvu edendamisele;

22. nõuab, et komisjon võtaks igal aastal 10. jaanuariks vastu iga-aastased jätkusuutliku majanduskasvu suunised eraldi peatükiga euroala kohta;

23. palub, et komisjon kasutaks iga-aastaste jätkusuutliku majanduskasvu suuniste koostamisel võimalikult suures ulatuses mitmesuguseid teadusteadmisi ning võtaks arvesse Euroopa Parlamendi, liikmesriikide ning kohalike ja piirkondlike omavalitsuste vastavaid soovitusi;

24. nõuab, et komisjon hindaks iga-aastastes jätkusuutliku majanduskasvu suunistes selgelt ELi ja üksikute liikmesriikide peamisi majandus- ja eelarveprobleeme, teeks ettepanekud prioriteetsete meetmete kohta nende probleemide lahendamiseks ja tuvastaks algatused, mida liit ja liikmesriigid on teinud, et suurendada konkurentsivõimet, toetada pikaajalisi investeeringuid, kõrvaldada jätkusuutliku majanduskasvu ees seisvad takistused, saavutada aluslepingutes ja praeguses Euroopa 2020. aasta strateegias sätestatud eesmärgid, rakendada seitse juhtalgatust ja vähendada makromajanduse tasakaalunihkeid;

25. nõuab, et komisjon ja nõukogu tagaksid, et eelarve konsolideerimise ja struktuurireformide poliitilised suunised on kooskõlas Euroopa 2020. aasta strateegiaga; on seisukohal, et iga-aastaseid jätkusuutliku majanduskasvu suuniseid määratledes ja rakendades peab liit võtma arvesse mikrotasandi finantsõigusaktide, eelkõige usaldatavusnormatiivide arengu mõju, ning jätkusuutlikku konkurentsivõimet, majanduskasvu ja töökohtade loomist stimuleerivaid pikaajalisi investeeringuid; on seisukohal, et samuti tuleks hinnata seda, milliseid kulusid tooks pikemas perspektiivis kaasa liikmesriikide tegevusetus seoses Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide ja struktuurireformidega;

26. on veendunud, et riigipõhistele soovitustele tuleks lisada sotsiaalse mõju hinnangud, mis võtavad arvesse tööhõive edendamise, piisava sotsiaalkaitse tagamise, sotsiaalse tõrjutuse vastase võitluse ning hariduse, koolituse, ümberõppe ja inimeste tervise kaitse kõrge tasemega seotud nõudeid;

27. palub komisjonil tuvastada iga-aastastes jätkusuutliku majanduskasvu suunistes selgesõnaliselt ELi tasandil ja liikmesriikides võetud peamiste majanduspoliitika meetmete võimalikud piiriülesed kõrvalmõjud;

28. kutsub Euroopa poolaasta eest vastutavaid volinikke üles tulema kohe pärast iga-aastaste jätkusuutliku majanduskasvu suuniste vastuvõtmisest komisjoni poolt neid arutama Euroopa Parlamendi pädevate komisjonidega;

Riigipõhised soovitused

29. kutsub komisjoni ja nõukogu üles tagama eri liikmesriikidele ja ELile tervikuna suunatud juhendites ja soovitustes 2020. aasta eesmärkide ja juhtalgatuste rakendamine ja võrdne käsitlemine;

30. tuletab meelde, et nõukogu direktiivis, mis käsitleb liikmesriikide eelarveraamistiku nõudeid[1], on sätestatud, et „komisjon avalikustab metoodika, eeldused ja asjaomased näitajad, millele toetuvad komisjoni makromajanduslikud ja eelarvealased prognoosid";

31. soovitab liikmesriikidel rakendada selle direktiivi niipea kui võimalik; kutsub komisjoni üles tagama riiklike reformikavade suurem võrreldavus ja kehtestama kavade hindamiseks ühised võrdlusalused.

32. palub komisjonil tulla sobival ajal Euroopa Parlamenti esitama oma soovitusi pärast stabiilsus- ja lähenemisprogrammide ning riiklike reformikavade analüüsimist ning rõhutama kavandatud parlamentidevahelisi foorumeid ja nõukogus riigipõhiste soovituste teemal peetavaid arutelusid silmas pidades võimalikke piiriüleseid kõrvalmõjusid, eriti euroalas;

33. palub nõukogul tulla juulis parlamenti selgitama sisulisi muudatusi, mida ta on komisjoni esitatud riigipõhistes soovitustes teinud; kutsub komisjoni sellel arutelul osalema, et esitada olukorra kohta oma seisukohad;

34. palub komisjonil korraldada kuulamine, et anda teavet erinevates juhtalgatustes teatavaks tehtud iga-aastaste järelevalvetegevuste kohta; nõuab, et kõnealune kuulamine toimuks Euroopa Ülemkogu kevadise ja suvise kohtumise vahelisel ajal ning sellel osaleksid kõik asjaomased ELi, riiklikud ja piirkondlikud asutused ning teised huvirühmad;

35. kutsub komisjoni ja nõukogu üles suurendama 1999. aasta juunis Euroopa Ülemkogu Kölni kohtumisel algatatud makromajandusealase dialoogi tähtsust, et parandada palkade arengu, majandus-, eelarve- ja rahapoliitika eest vastutajate omavahelist suhtlust;

36. teeb ettepaneku võtta arvesse kõrvalmõju, mida liidu majanduspoliitika arengud avaldavad kolmandatele riikidele, ning töötada majanduse ülemaailmse tasakaalustamatuse vähendamise suunas; kutsub komisjoni üles osalema aktiivselt ÜRO pädevate institutsioonide raames peetavates majandusaruteludes; juhib lisaks tähelepanu sellele, et arvestada tuleb ka rahvusvahelisel tasandil kokku lepitud eesmärkidega;

Euroopa Parlamendi roll

37. tuletab meelde, et parlamentaarne arutelu majanduspoliitika suuniste üle on iga demokraatliku süsteemi nurgakivi;

38. võtab teadmiseks, et kriis ja eriti euroala sündmused nõuavad liikmesriikide majanduspoliitika Euroopa mõõtme ajakohastamist, eriti euroalas;

39. kohandab oma struktuuri ja töömeetodeid viimaste euroala struktuuri puudutavate

[1] Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata.

arengutega nõukogus ja komisjonis; tuletab meelde, et majandusdialoog on osa probleemi lahendusest; on veendunud, et nõukogu ja/või komisjoni uue või ajakohastatud struktuuri ja otsustusprotsessiga peab kaasnema suurem demokraatlik legitiimsus ja nõuetekohane aruandekohustus Euroopa Parlamendile;

40. rõhutab vajadust tõhustada parlamentaarset mõõdet paralleelselt nõukogu omaga;

41. hääletab enne Euroopa Ülemkogu kevadist kohtumist iga-aastaste jätkusuutliku majanduskasvu suuniste üle ning esitab muudatusettepanekud Euroopa Ülemkogule; nõuab, et iga-aastaste jätkusuutliku majanduskasvu suuniste üle otsustataks kaasotsustamismenetluse teel ning see tuleks kehtestada aluslepingute järgmise muutmisega; teeb presidendile ülesandeks esitleda Euroopa Ülemkogu kevadisel kohtumisel iga-aastast majanduskasvu analüüsi Euroopa Parlamendi poolt muudetud kujul;

42. väljendab muret Euroopa poolaasta demokraatliku legitiimsuse pärast; on seisukohal, et Euroopa Parlamendil ja riikide parlamentidel on põhiroll vajaliku demokraatliku legitiimsuse ja riikide isevastutuse tagamisel;

43. on seisukohal, et Euroopa Parlament on sobiv koht majandusarutelude pidamiseks ning koostöö tegemiseks liikmesriikide parlamentide ja Euroopa institutsioonide vahel;

44. kutsub liikmesriike ja nende piirkondi üles kaasama riiklikke ja piirkondlikke parlamente, sotsiaalpartnereid, riigiasutusi ning kodanikuühiskonda tugevamalt riiklike reformi-, arengu- ja ühtekuuluvuskavade kujundamisse ja nendega korrapäraselt konsulteerima; rõhutab sellega seoses Regioonide Komitee kui piirkondadevahelise koordineerimise platvormi õigeaegset kaasamist, et saada ülevaade piirkondliku ja kohaliku osalemise seisust Euroopa poolaastal;

45. nõuab 2012. aastal parlamentidevahelise konverentsi korraldamist, mis ühendab Euroopa Parlamendi ja liikmesriikide parlamentide eelarve-, tööhõive- ja majanduskomisjonide esindajaid, et määratleda majanduspoliitika mitmetasandilise ja mitmemõõtmelise demokraatliku legitiimsuse ulatus, meetod ja vahendid, eelkõige selleks, et tagada, et riiklikes reformikavades väljakuulutatud liikmesriikide poliitikasuunad ja eesmärgid annavad kokku taseme, mis on piisavalt ambitsioonikas, et saavutada Euroopa 2020. aasta strateegia põhieesmärgid; on seisukohal, et siiski tuleb hoolt kanda, et liikmesriikide eelarvete vastuvõtmiseks oleks piisavalt aega;

46. kavatseb korraldada Euroopa Parlamendis alates 2013. aastast igal aastal enne Euroopa Ülemkogu kevadist kohtumist parlamentidevahelise foorumi, kuhu kogunevad pädevate riiklike parlamendikomisjonide liikmed, ning soovitab teha sellest kohtumisest majandus- ja rahanduskomisjoni poolt liikmesriikide parlamentide liikmetele igal aastal korraldatava kohtumise osa; teeb ettepaneku korraldada foorumi raames ka fraktsioonide ja vastutavate komisjonide koosolekuid ning täiskogu istungi ning kutsub Euroopa sotsiaalpartnereid osalema kõnealusel kohtumisel ja esitama oma arvamusi;

47. korraldab alates 2013. aastast igal aastal pärast Euroopa Ülemkogu kevadist kohtumist teise parlamentidevahelise kohtumise, kuhu kogunevad nende komisjonide esimehed, kes vastutavad Euroopa poolaasta eest liikmesriikides ja Euroopa Parlamendis (ECON,

EMPL, BUDG, ENVI, ITRE), et arutada komisjoni esitatud soovitusi;

48. hoiatab mis tahes selliste toimingute eest, millel puudub heakskiit Euroopa või riiklikul tasandil; rõhutab, et riigipõhised soovitused peavad põhinema demokraatlikel menetlustel;

49. toonitab Euroopa Parlamendiga peetava, majanduse juhtimise paketiga koos heaks kiidetud majandusalase dialoogi rolli, sest see võimaldab dialoogi Euroopa institutsioonide vahel ja liikmesriikide tasandil, et algatada piiriülene ja avalik arutelu, suurendada läbipaistvust ja võimaldada vastastikust survet; märgib, et asjaomane parlamendikomisjon võib kutsuda osalema komisjoni presidendi, eurorühma presidendi või Euroopa Ülemkogu eesistuja ja pakkuda ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse ja/või ülemäärase tasakaalunihke menetluse otsusel asjaomasele liikmesriigile võimalust osaleda arvamuste vahetuses;

50. soovib korraldada parlamendis majandusteemalise arutelu nende liikmesriikide riigipeade ja valitsustega, kes soovivad kasutada Euroopa finantsstabiilsusvahendit ja Euroopa stabiilsusmehhanismi enne mehhanismi kasutuselevõttu; toonitab, et Euroopa finantsstabiilsusvahendi ja Euroopa stabiilsusmehhanismi oodatavat rolli arvestades on vaja, et parlament korraldaks nende halduspersonali kuulamise;

51. nõuab tungivalt, et nõukogu ja komisjon tagaksid mis tahes päästeprogrammi raames majandusliku tingimuslikkuse ja kohandamiskavade ühtsuse liidu sotsiaalse ja jätkusuutliku arengu eesmärkide ning eelkõige tööhõive- ja majanduspoliitika suuniste ning Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkidega; palub neil lisada soovitused, mis on Euroopa poolaasta raames suunatud finantsabi saavatele liikmesriikidele, et selgelt võetaks arvesse kõnealuseid ühtsusnõudeid;

52. soovib viia sügisel läbi auditi liidu makromajandusliku olukorra kohta, toetudes suures ulatuses erialateadmistele, sh rahvusvahelistele sõltumatutele välistele nõuannetele ning konsulteerides asjaomaste sidusrühmade ja eelkõige sotsiaalpartneritega, et soodustada arutelu ja saada eksperdiarvamus aruteluks komisjoniga enne iga-aastase majanduskasvu analüüsi koostamist;

53. on seisukohal, et Euroopa Parlamenti tuleks tunnustada Euroopa poolaasta lõpus sellele üldhinnangu andmiseks sobiva demokraatliku foorumina;

54. soovib saada makromajandusdialoogi partneriks ja sellest osa võtta, et saavutada eesmärgid koostööalti makromajanduspoliitilise hoiakuni jõudmise tähenduses;

Nõukogu roll

55. palub Euroopa Ülemkogul kutsuda Euroopa Parlamendi president osalema oma Euroopa poolaasta teemalistel kohtumistel;

56. kutsub nõukogu ja komisjoni üles esitama talle vastavalt majanduse juhtimise paketile iga aasta esimestel nädalatel aruanne koos täpse ülevaatega tegevustest ja meetmetest eelmise Euroopa poolaasta arengute ja õnnestumiste kohta;

57. märgib, et esimese Euroopa poolaasta jooksul ilmnes, et tähtajad on lühikesed ning

seetõttu on oht, et kui liikmesriigil on vaja esitada parandatud tegevuskava või kohandada oma stabiilsus- ja lähenemisprogramme ning riiklikke reformikavasid vastavalt nõukogu soovitustele, siis saa riikide parlamendid töös piisavalt osaleda;

58. kutsub liikmesriike üles esitama võimalikult üksikasjalikud andmed riiklikes reformikavades ette nähtud meetmete ja püstitatud riiklike eesmärkide saavutamise vahendite kohta, sealhulgas elluviimise tähtaeg, oodatavad mõjud, võimalikud kõrvalmõjud, elluviimise ebaõnnestumise risk, kulud ja ELi struktuurifondide võimalik kasutamine;

59. kutsub liikmesriike üles tagama riiklike statistikaasutuste kutsealane sõltumatus vastavalt juhtimise paketis ette nähtud sätetele ja kindlustama määruses (EÜ) nr 223/2009 sätestatud Euroopa statistikat käsitlevate tegevusjuhiste nõuete täitmine, et tagada kvaliteetse statistika edastamine komisjonile hindamiseks Euroopa poolaasta jooksul;

60. usub, et Euroopa statistikasüsteemi edu sõltub suurel määral toimivate riiklike kontrollikodade tööst ning sellest, kui põhjalikult ja täpselt nad kontrollivad riigi rahanduse andmete ning avalik-õiguslikelt üksustelt riiklikele statistikasutustele edastamise protsessi kvaliteeti;

61. kutsub komisjoni üles tugevdama makromajanduslikku dialoogi, algatades selleks makromajanduslikud dialoogid esmajoones riiklikul tasandil, ning kasutama ära makromajandusliku koostöö kogu potentsiaali suurendada tööhõivet tugeva ja tasakaalustatud majanduskasvu abil;

62. leiab, et väga tähtis on kaasata Euroopa Keskpank Euroopa institutsioonide vahelisse pidevasse dialoogi;

Muu

63. nõuab Euroopa riigikassa kontseptsiooni arendamist, et tugevdada Euroopa poolaasta rakendussuutlikkust ning majandus- ja rahaliidu majandussammast; on seisukohal, et tulevasi institutsionaalseid muudatusi tehes tuleks võtta arvesse Euroopa finantsstabiilsusvahendi ja Euroopa stabiilsusmehhanismi arengut;

64. märgib murega, et majanduspoliitika kooskõlastamine ELi tasandil koosneb mitmesugustest siduvatest ja mittesiduvatest aktidest ja kohustustest[1], mis võivad kahjustada ELi korra õiguskindlust ja mis tekitavad üldsuses segadust selles osas, kuidas on liikmesriikide kohustused seotud euroala liikmeks olemise või mitte olemisega;

65. märgib, et liikmesriigid ei ole pidanud kinni ühiselt kokku lepitud eeskirjadest, eeskätt stabiilsuse ja kasvu paktist, milles on sätestatud, et liikmesriikide aastane

[1] Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklid 121, 126 ja 148; Lissaboni lepingule lisatud protokoll nr 12; Euroopa Ülemkogu 17. juuni 1997. aasta resolutsioon stabiilsuse ja kasvu pakti kohta; Euroopa Ülemkogu eesistujariigi 20. märtsi 2005. aasta järeldused, määrus (EÜ) nr 1466/97, mida on muudetud ...; määrus (EÜ) nr 1467/97, mida on muudetud ...; tegevusjuhend „Täpsustused stabiilsuse ja kasvu pakti rakendamise kohta ning suunised stabiilsus- ja lähenemisprogrammide sisu ja vormi kohta”, mis kinnitati nõukogu (majandus- ja rahandusküsimused) poolt 7. septembril 2010 ning nõukogu (majandus- ja rahandusküsimused) järeldustes oktoobris 2006 ja oktoobris 2007; laiendatud euroala pakt, mille sõlmisid euroala riigipead või valitsusjuhid ja millega ühinesid Bulgaaria, Leedu, Läti, Poola, Rumeenia ja Taani 24.–25. märtsil 2011. aastal.

eelarvepuudujääk ei tohi ületada 3% SKPst ning valitsemissektori võlg ei tohi ületada 60% SKPst; palub liikmesriikidel stabiilsuse ja kasvu paktist ja teistest ühiselt kokku lepitud eeskirjadest kinni pidada;

66. rõhutab, et tõhusa toimimise huvides ei tohi majanduspoliitika terviklik järelevalve piirduda ELi liikmesriikide eelarve- ja struktuuripoliitika hindamisega, vaid seda tuleb ka kooskõlastada ELi eesmärkide ja ELi tasandil võetavate meetmetega, samuti liidu rahaliste vahendite hulga ja laadiga; rõhutab sellega seoses ELi poliitika ja 2020. aasta strateegia raames võetavate meetmete, täpsemalt ühtekuuluvuspoliitika, teadustöö ja innovatsiooni äärmiselt olulist rolli;

67. rõhutab, et liikmesriikide poliitiline nõustamine puudutab osaliselt selliseid poliitikavaldkondi nagu palgad ja pensionid, mis kuuluvad liikmesriikide ja sotsiaalpartnerite pädevusse, kuid mida kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 153 peab toetama ja täiendama Euroopa Liit; rõhutab, et riikliku rakendamise jaoks vajaliku poliitilise vabaduse säilitamiseks on vaja tagada demokraatlik vastutus ning austada subsidiaarsuse ja sotsiaalse dialoogi põhimõtteid;

68. tuletab meelde, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses makromajanduse tasakaalunihete ennetamise ja korrigeerimise kohta on märgitud, et „määruse rakendamisel järgitakse täiel määral ELi toimimise lepingu artiklit 152 ning käesoleva määruse raames koostatud soovituste puhul arvestatakse riiklike tavade ja palgakujunduse eest vastutavate institutsioonidega. Arvesse võetakse ka Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 28 ja see ei mõjuta õigust pidada läbirääkimisi, sõlmida ja täita kollektiivlepinguid ning osaleda kollektiivses tegevuses vastavalt siseriiklikele õigusaktidele ja tavadele”;

Valdkondlik panus Euroopa poolaastasse

69. on seisukohal, et ühiste eesmärkide saavutamist silmas pidades on Euroopa 2020. aasta strateegial ja Euroopa poolaastal kindlama majandusliku ja sotsiaalse juhtimise raamistikuna potentsiaali selleks, et aidata tugevdada ühist lähenemisviisi liikmesriikide tööhõive- ja sotsiaalolukorraga seotud ülesannetele, lahenduste otsimisele ja hinnangute andmisele, kui need ei jää üksnes formaalseteks kavatsusteks ja kui Euroopa Parlament tõeliselt kaasatakse sellesse protsessi vastupidiselt sellele, mis toimus esimese Euroopa poolaasta jooksul, sealhulgas seoses esimese iga-aastase majanduskasvu analüüsiga, mis tähistas majanduse juhtimise uue tsükli algust ELis;

70. kutsub nõukogu ja komisjoni üles poliitikasuuniste andmisel liikmesriikidele, sealhulgas hariduse, tööhõive ja sotsiaalküsimuste ning makromajanduspoliitika ja eelarve valdkonnas, järgima subsidiaarsuse ning sotsiaalse dialoogi põhimõtteid ka palkade ja pensionide valdkonnas, ning kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 153 lõikega 5 austama liikmesriikide ja sotsiaalpartnerite pädevust neis valdkondades, et säilitada vajalik poliitiline tegutsemisruum riiklikuks rakendamiseks ning konsulteerida sotsiaalpartneritega enne oma soovituste tegemist; rõhutab, et demokraatlik vastutus tuleb tagada kõigil tasanditel;

71. kutsub komisjoni üles kasutama kõiki olemasolevaid andmeid ja eksperdiarvamusi, sealhulgas Euroopa Elu- ja Töötingimuste Parandamise Fondi omi, hinnangu andmisel edusammudele, mida on tehtud Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide ja vastavate

algatustega seoses;

72. nõuab, et komisjoni ja nõukogu soovitused seaksid prioriteediks sotsiaalpoliitika, mis edendab haridust ja koolitust, juurdepääsu tööturule, töötute naasmist tööturule ning sotsiaalkaitsesüsteemide paremat koordineerimist liikmesriikides, aga ka siseturu väljakujundamist ja konkurentsitõkete kõrvaldamist; rõhutab, et soovitused tuleb koostada piisavalt varakult, et neil oleks tegelik mõju riiklikele eelarveotsustele;

73. väljendab kavatsust aktiivselt toetada ambitsioonika Euroopa 2020. aasta strateegia rakendamist ELi ja liikmesriikide poolt ning Euroopa poolaastat, sealhulgas selle tööhõive- ja sotsiaalaspekte, mis on üliolulised Euroopa kodanike jaoks; kavatseb oma toetust avaldada nii konkreetsete meetmetega kui ka panustades sellistesse tähtsatesse algatustesse nagu Euroopa aktiivsena vananemise aasta; teatab ühtlasi, et tegutseb selle nimel, et hoida Euroopa 2020. aasta strateegia aspekte ning Euroopa naiste ja meeste tööhõive- ja sotsiaalseid muresid kogu aasta vältel poliitiliste prioriteetide eesotsas;

74. teatab ühtlasi kavatsusest väljendada oma seisukohti Euroopa 2020. aasta strateegia tööhõive- ja sotsiaalaspektide kohta eraldi resolutsiooniga, mis võetakse vastu Euroopa Ülemkogu kevadist kohtumist silmas pidades;

75. avaldab valmisolekut alustada Euroopa 2020. aasta strateegia ja Euroopa poolaasta tööhõive- ja sotsiaalaspektide vallas korrapärast poliitilist dialoogi ja arvamustevahetust liikmesriikide parlamentide ja muude asjaomaste sidusrühmadega, kaasa arvatud sotsiaalpartnerite, ettevõtlussektori ja valitsusväliste organisatsioonidega, ning sellega seoses

    a) palub komisjonil esitada parlamendile oma iga-aastase majanduskasvu analüüsi, sealhulgas ühise tööhõivearuande kavandi, ettepaneku iga-aastaste tööhõivesuuniste kohta ning võimalikud ettepanekud riigipõhiste soovituste kohta Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 148 lõike 4 alusel;

    b) nõuab läbipaistvust Euroopa poolaasta sidusrühmade seas ning sellega seoses ergutab tööhõivekomiteed (EMCO) korrapäraselt jagama oma tööhõiveseire tulemusi Euroopa Parlamendi pädevate komisjonidega;

    c) palub sotsiaalpartnereid, sotsiaalvaldkonna VVOsid ja teisi sidusrühmi osaleda korrapärases arvamustevahetuses parlamendiga, eelkõige tööhõive- ja sotsiaalpoliitika rakendamise ning nendega seotud ELi eesmärkide täitmisel tehtud edusammude teemal; nõuab, et arvamuste vahetamist ettevalmistavad dokumendid edastataks eelnevalt asjaomase parlamendikomisjoni liikmetele;

76. palub komisjonil parlamenti teavitada vastastikuse õppimise programmi raames toimunud tegevuse tulemustest, eelkõige Euroopa Ülemkogu strateegilistes suunistes esile tõstetud valdkondades; tuletab meelde, kui tähtis on perioodiliselt jälgida selliste programmide jaoks ette nähtud rahaliste vahendite kättesaadavust ja kasutamist, et reaalajas kindlaks teha võimalikud parandusmeetmed, mis tuleks võtta selleks, et tavalised bürokraatlikud probleemid ei takistaks programmi eesmärkide elluviimist;

77. leiab, et tööhõive- ja sotsiaalpoliitikal on keskne osa kogu Euroopa 2020. aasta strateegias

ja selle juhtimises; on seisukohal, et kõnealust poliitikat on kriisi silmas pidades vaja tugevdada ja et Euroopa poolaasta on selle eesmärgi saavutamisel väga oluline;

78. on seisukohal, et seoses Euroopa poolaastaga ja selleks, et tõhusalt rakendada tööhõivesuuniseid 7 kuni 10, tuleks liikmesriike ergutada pöörama eritähelepanu spetsiifilistele küsimustele: kuidas hõlbustada noorte juurdepääsu haridusele, neid nõustada ja koolitada ning ära hoida koolist väljalangemist, kuidas soodustada elukestvat õpet, parandada tööhõivet ja vähendada töötust eelkõige noorte seas, kuidas edendada eakate inimeste tööturule integreerimist, võidelda mitteametliku töötamise vastu, hõlbustada töö- ja pereelu ühitamist ning parandada lastehoiu võimalusi;

79. kutsub nõukogu ja komisjoni üles põhjalikult hindama, kas riiklikes kavades esitatud meetmed vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemiseks ning tööhõive taseme suurendamiseks on kooskõlas Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide ja peamiste sihtidega; kutsub üles liikmesriike, kes ei ole seadnud riiklikke eesmärke või võtnud endale piisavalt suuri kohustusi, et saavutada Euroopas 2020. aastaks naiste ja meeste tööhõivemääraks 75%, võtma endale sihiks selle eesmärgi saavutamise ning keskenduma eelkõige sellele, kuidas kõrvaldada tööturu peamised struktuursed puudused;

80. märgib, et riiklike reformikavade, majanduse juhtimise ja Euroopa poolaasta raames võetavad meetmed ei tohiks süvendada sotsiaalset kriisi paljudes nõrgema majandusega riikides, mis muudaks üha raskemaks elu perekondade, eriti naiste ja laste jaoks, kes on kasvava vaesuse, tööpuuduse ning ebakindla ja halvasti tasustatud töö peamised ohvrid;

81. rõhutab, et vaja on tugevdada makromajanduslikku sotsiaalset dialoogi ja see institutsionaliseerida, ning on seisukohal, et sotsiaalpartnerid tuleb kaasata nende meetmete väljatöötamisse, mida komisjon kavatseb Euroopa poolaasta ja uue majandusjuhtimise rakendamise raames võtta, ning et sotsiaalpartnerid peaksid komisjonile esitama arvamuse või vajaduse korral soovituse nende meetmete kohta;

82. rõhutab, kui tähtis on tagada vastastikku tugevdatud seosed ühelt poolt mikro- ja makromajanduspoliitika ning teiselt poolt tööhõive- ja sotsiaalpoliitika meetmete vahel, mis on Euroopa 2020. aasta strateegia üldiste eesmärkide saavutamiseks hädavajalik;

83. kavatseb ka edaspidi pöörata erilist tähelepanu tööhõive- ja sotsiaalolukorra ning makromajanduse olukorra vastastikmõjule, tehes seda muu hulgas Euroopa poolaasta arutelu raames, ning kutsub komisjoni üles järgima samasugust lähenemisviisi;

84. kutsub komisjoni ja nõukogu üles tagama, et tööhõive ja töökohtade loomisega seotud jätkusuutlik ja kaasav majanduskasv oleks kõikide Euroopa poolaasta raames esitatud poliitikaettepanekute keskmes;

85. tuletab meelde vajadust tagada, et Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide rahastamist võetaks nõuetekohaselt arvesse ELi ja liikmesriikide aastaeelarvetes; rõhutab, et kõige lihtsam, demokraatlikum, euroopalikum ja tõhusam viis seda eesmärki saavutada on korraldada iga Euroopa poolaasta alguses parlamentidevaheline arutelu liikmesriikide ja liidu eelarvete ühiste suundumuste üle; on veendunud, et ühtlasi võiks see arutelu, mis aitab märkimisväärselt vähendada dubleeritud vahendeid, samal ajal võimaldada liikmesriikidel võtta oma eelarveprojektides rohkem arvesse Euroopa mõõdet ja Euroopa

Parlamendil paremini arvestada liikmesriikide huvidega;

86. tuletab meelde ELi eelarve olulist rolli Euroopa 2020. aasta tegevuskava rahastamisel, millesse igal aastal suunatakse üle poole liidu vahenditest; märgib siiski, et arvestades tegevusprioriteete ning pädevuse jagunemist liidu ja liikmesriikide vahel, peaks selle strateegia rahastamine toimuma suures osas riiklike või piirkondlike eelarvete kaudu; järeldab seega, et Euroopa 2020. aasta tegevuskava rakendamisega seotud Euroopa poolaasta menetluses tuleks arvestada nii ELi eelarve kui riiklike eelarvetega;

87. rõhutab ühtekuuluvuspoliitika kui Euroopa 2020. aasta strateegia keskse vahendi olulist rolli; on seisukohal, et tugev ja hästi rahastatud ühtekuuluvuspoliitika on tõhus ja tulemuslik vahend Euroopa 2020. aasta strateegia rakendamiseks ning tulevaste majandus- ja finantskriiside ennetamiseks, võttes arvesse selle pikaajalisi arenguprogramme, eelarvemõõdet, detsentraliseeritud haldussüsteeme ja ELi säästva arengu prioriteetide kaasamist; rõhutab sellega seoses piirkondade kaasamise tähtsust ELi 2020. aasta strateegia eesmärgi saavutamisse;

88. juhib tähelepanu sellele, et mitmetasandilise juhtimismudeli tõttu on regionaalpoliitikal tervikliku lähenemisviisi jaoks koondmetoodika ning usaldusväärne juhtimissüsteem investeeringute kaasamiseks ja uute algatuste soodustamiseks kohapeal, mis võiks asjakohasel viisil toetada majanduspoliitika tõhusust ning suurema koostoime edendamist ELi ja liikmesriikide eelarvete vahel; kutsub seetõttu komisjoni üles esitama konkreetseid soovitusi, kuidas struktuurifonde saaks sel eesmärgil rakenduskavade raames kasutada;

89. on seisukohal, et ühtekuuluvuspoliitikal on oluline roll struktuurse tasakaalustamatuse ja sisemiste konkurentsierinevuste vähendamisega seotud probleemide lahendamisel, ning rõhutab, kui oluline on kohandada poliitikat piirkondade konkreetsete tingimuste ja vajadustega, et suurendada nende potentsiaali ja leevendada puudusi;

90. tuletab meelde regionaalpoliitika olulist rolli riiklike programmide arendamisel Euroopa poolaasta raames, eelkõige eesmärkide seadmisel ja meetmete kindlaksmääramisel, et tugevdada majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust;

91. rõhutab, et makromajandusliku tasakaalustamatuse vähendamiseks peavad paljud liikmesriigid suurendama oma piirkondade konkurentsivõimet;

92. peab seega vajalikuks, et ka ühtekuuluvus oleks suunatud eelkõige piirkondliku (ja mitte üksnes riikliku) potentsiaali ja sidusrühmade tugevdamisele; usub, et piirkondliku potentsiaali tugevdamine kooskõlas riigi võimalustega muudab ühtekuuluvuspoliitika taas kord vajalikuks vahendiks nõutava koostoime saavutamisel;

93. rõhutab, et majanduspoliitika koordineerimise Euroopa poolaasta peab kajastama keskkonnasäästlikule majandusele üleminekut;

94. kiidab heaks käesoleva aasta majanduskasvu analüüsis sisalduva soovituse kaotada keskkonnakahjulikud toetused ning nõuab selle poliitika rakendamise hindamist 2012. aasta Euroopa poolaasta jooksul.

95. kutsub Euroopa Ülemkogu ja komisjoni üles keskenduma Euroopa poolaasta raames

rohkem ühtsele turule, mis moodustab ELi majandusliku tugisamba, et täielikult ära kasutada siseturu võimalused, kaasata avaliku ja erasektori kapital infrastruktuuri ja uuenduslike projektide rahastamiseks ning edendada tõhusat energiakasutust; rõhutab, et ühtne turg peab olema keskse kohal Euroopa majanduse juhtimises, mille põhieesmärgiks on soodustada arukat, jätkusuutlikku ja kaasavat majanduskasvu, tööhõivet ning sotsiaalset sidusust, milleks tuleb ületada sisemine tasakaalustamatus, luua majandusjuhtimine ja suurendada konkurentsivõimet;

96. palub, et Euroopa Ülemkogu kevadine kohtumine oleks osaliselt pühendatud ühtse turu olukorra hindamisele, mida toetaks järelevalveprotsess; kutsub Euroopa Ülemkogu eesistujat üles tutvustama kord aastas Euroopa Parlamendile Euroopa Ülemkogu kevadise kohtumise järel võetavaid meetmeid, kaasa arvatud ühtse turu valdkonnas;

97. kutsub komisjoni üles andma igal aastal hinnangu selle kohta, kuidas liikmesriigid rakendavad oma riiklike reformikavade raames ühtset turgu, ning uurima sellega seoses ülevõtmise valdkonnas tehtud edusamme ja rakendamisjärgseid aruandeid;

98. palub komisjonil liikmesriikide puhul, kes ei ole riiklike reformikavade põhjal ELi vahendeid optimaalselt kasutanud, juhtida nende tähelepanu konkreetsetele valdkondadele, kus neil on veel kasutamata potentsiaali;

99. kiidab heaks asjaolu, et ühtse turu potentsiaali ärakasutamine seati üheks iga-aastase majanduskasvu analüüsi kümnest eesmärgist, mis tuleb täita 2012. aastaks;

100. kutsub nõukogu ja komisjoni üles siduma Euroopa poolaastat veelgi süsteemsemalt olemasolevate ELi algatustega, nagu siseturu tulemustabel ja ühtse turu akt, ning rakendama ühtse turu akti 12 prioriteetset vahendit, et täies ulatuses arvestada ühtse turu väljakujundamisega ja tagada Euroopa majanduspoliitika järjepidevus;

101. palub, et komisjon lülitaks 2012. aasta majanduskasvu analüüsi ühtse turu akti 12 esmatähtsat meedet, mis 2012. aasta lõpuks tuleb vastu võtta;

102. on seisukohal, et ühtse turu taaskäivitamine ja eelkõige ühtse turu akti rakendamine on põhilised tingimused selleks, et saavutada 2020. aastaks Euroopa jätkusuutlik majanduskasv; on seisukohal, et Euroopa konkurentsivõime tagamiseks maailma tasandil on vaja kohe parandada olukorda sellistes tähtsates valdkondades nagu teenustesektor, riigihanked, teadusuuringud, innovatsioon, haridus, energia ja e-kaubandus;

103. rõhutab, et Euroopa poolaasta rakendamisel tuleb arvesse võtta Euroopa 2020. aasta strateegiat; rõhutab, et ühtse turu akti raamistikus võetud algatused peavad olema kooskõlas Euroopa 2020. aasta strateegia seitsme juhtalgatuse eesmärkidega edendada arukat, jätkusuutlikku ja kaasavat majanduskasvu ning aitama kaasa nende saavutamisele;

104. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles suurendama toetust VKEdele, mis iga-aastase majanduskasvu analüüsi kohaselt moodustavad ühtse turu majanduse selgroo; selleks tuleks eelkõige täielikult rakendada Euroopa väikeettevõtlusalgatus „Small Business Act” ning kasutada meetmete paketti, kõrvaldamaks VKEde takistused ligipääsul rahastamisele;

105. nõuab, et komisjon võtaks tõhusaid meetmeid selleks, et parandada rahastamisvahendite kättesaadavust VKEdele ja uutele innovaatilistele ettevõtjatele ning tagada parem ettevõtluskeskkond ELis, lihtsustada menetlusi ja vähendada ühtsel turul tegutsevate ettevõtjate halduskoormust;

106. kutsub liikmesriike üles integreerima Euroopa poolaasta protsessi soolise võrdõiguslikkuse mõõtme, võttes iga-aastases majanduskasvu analüüsis esitatud poliitiliste suuniste rakendamisel arvesse naiste vajadusi ja olukorda; tunnustab liikmesriike, kes süvalaiendasid soolise mõõtme riiklikesse reformikavadesse esimese Euroopa poolaasta jooksul ja kes pööravad tööhõive-, vaesuse vastu võitlemise ja hariduspoliitika kavandamisel ja jälgimisel erilist tähelepanu naistele; on pettunud liikmesriikides, kes ei ole soolist mõõdet riiklikes reformikavades üldse maininud;

107. kutsub nõukogu üles tagama, et naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjonil oleks võimalik arutada tööhõive, sotsiaalpoliitika, tervise- ja tarbijakaitseküsimuste nõukogu ametis oleva eesistujaga riiklike reformikavade ja riigipõhiste poliitiliste suuniste soolisi aspekte pärast seda, kui komisjon on asjaomaseid suuniseid tutvustanud;

108. kutsub liikmesriike üles tagama kodanikuühiskonna organisatsioonide, sealhulgas naisorganisatsioonide tõhusa osalemise riiklike reformikavade koostamises, rakendamises ja hindamises;

109. kutsub liikmesriike üles kehtestama riiklikes reformikavades kvalitatiivseid eesmärke seoses meeste ja naiste palgaerinevuse kõrvaldamise, naisettevõtluse arendamise ning laste ja eakate hooldusteenuste loomisega;

110. kutsub liikmesriike üles kehtestama riiklikes reformikavades naiste üldise tööhõive konkreetseid kvantitatiivseid eesmärke koos konkreetsete meetmetega, mis on suunatud väga madala tööhõivemääraga naiste rühmadele, näiteks noored naised, eakad naised, naissoost sisserändajad, puuetega naised, üksikemad ja roma naised;

111. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles suurendama kodanikuühiskonna, sotsiaalpartnerite ja üldsuse teadlikkust 2020. aasta strateegia peamistest eesmärkidest ja riiklikest eesmärkidest, sealhulgas sooliselt eristatud tööhõive-eesmärkidest;

112. kutsub komisjoni üles paluma kodanikuühiskonnal ja sotsiaalpartneritel koostada iga-aastane variaruanne, milles käsitletakse liikmesriikide edusamme peamiste eesmärkide saavutamisel ja riiklikes reformikavades esitatud meetmete rakendamisel ning mis oleks võrreldav naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise konventsiooni rakendamise kohta koostatud variaruannetega;

113. peab kahetsusväärseks paljude riikide eelarvetes täheldatud avaliku sektori kulutuste ja investeeringute vähendamist hariduse valdkonnas, rõhutab veel kord vajadust tähtsustada avaliku sektori investeeringuid niisugustes jätkusuutlikku majanduskasvu soosivates valdkondades nagu teadus- ja arendustegevus ning haridus ja juhib tähelepanu asjaolule, et nooremate põlvkondade tööalasel marginaliseerimisel tekkivaid suuri kulusid arvesse võttes on haridusse ja koolitusse investeerimine majanduspoliitika meede; rõhutab, kui oluline on tagada jätkuv ja märkimisväärne investeerimine õpetajate harimisse, koolitamisse ja elukestvasse õppesse ning samal ajal jätkata ka muude üldiste

hariduseesmärkide saavutamiseks tehtavaid kogu ELi hõlmavaid koordineeritud pingutusi; juhib tähelepanu elukestva õppe programmi kesksele tähtsusele;

114. nõuab tungivalt, et komisjon kasutaks majanduspoolaasta jooksul tööhõive valdkonna praeguste ja tulevaste arengusuundumuste kindlaksmääramisel kõnealuseid suundumusi kõrgharidusasutustega koolitusstrateegiate kooskõlastamiseks;

115. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, Euroopa Ülemkogule, liikmesriikide parlamentidele, Euroopa Keskpangale ning eurorühma esimehele.

13.7.2011

TÖÖHÕIVE- JA SOTSIAALKOMISJONI ARVAMUS

majandus- ja rahanduskomisjonile

majanduspoliitika koordineerimise Euroopa poolaasta kohta
(2011/2071(INI))

Arvamuse koostaja (*): Olle Ludvigsson

(*) Menetlus kaasatud komisjonide osalusel – kodukorra artikkel 50

ETTEPANEKUD

Tööhõive- ja sotsiaalkomisjon palub vastutaval majandus- ja rahanduskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

– võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 148 ja artikli 153 lõiget 5;

A. arvestades, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklil 148 põhinev Euroopa tööhõivestrateegia ja tööhõivesuunised loovad raamistiku tööhõive- ja tööturumeetmete rakendamiseks, et Euroopa 2020. aasta eesmärke täita;

B. arvestades, et nii Euroopa 2020. aasta strateegia kui ka Euroopa poolaastaga seotud uus juhtimisstruktuur peaksid aitama ELil toime tulla kriisiga ja selle põhjustega; arvestades, et ELi kõrgetasemeline sotsiaalkaitsesüsteem on aidanud kriisi mõju leevendada, ning arvestades, et kriisi tagajärjed on väga ulatuslikud ja selle tulemusel on majandustegevus märkimisväärselt kahanenud, tööpuudus oluliselt suurenenud, tootlikkus järsult langenud ja riikide rahandus halvas seisus;

C. arvestades, et tööpuuduse määr on Euroopas endiselt üle 9% ning eriti noorte töötus kujutab endast jätkuvalt suurt probleemi; arvestades, et tööhõive-, tööturu- ja sotsiaalpoliitika moodustavad seetõttu olulise osa reformidest, mis tuleb ellu viia Euroopa 2020. aasta strateegias ette nähtud makromajandusliku järelevalve ja temaatilise koordineerimise raames;

D. arvestades, et Euroopa poolaasta raames tuleb tagada tööhõive-, sotsiaal- ja

majanduspoliitika suurem seostatus ning seda tuleb teha kõigi põlvkondade heaolu silmas pidades ning viisil, mis edendab kõigi osalejate demokraatlikku vastutust, isevastutust ja legitiimsust; arvestades, et siin on väga oluline Euroopa Parlamendi täielik kaasamine;

E. arvestades, et riikide parlamendid on kodanike poolt vabadel valimistel valitud ning seetõttu esindavad ja garanteerivad nad õigusi, mille kodanikud on neile andnud ja delegeerinud; arvestades, et Euroopa poolaasta kehtestamisel tuleks täielikult järgida riikide parlamentide eelisõigust,

1. on seisukohal, et ühiste eesmärkide saavutamist silmas pidades on Euroopa 2020. aasta strateegial ja Euroopa poolaastal kindlama majandusliku ja sotsiaalse juhtimise raamistikuna potentsiaali selleks, et aidata tugevdada ühist lähenemisviisi liikmesriikide tööhõive- ja sotsiaalolukorraga seotud ülesannetele, lahenduste otsimisele ja hinnangute andmisele, kui need ei jää üksnes formaalseteks kavatsusteks ja kui Euroopa Parlament tõeliselt kaasataks sellesse protsessi vastupidiselt sellele, mis toimus esimese Euroopa poolaasta jooksul, sealhulgas seoses esimese iga-aastase majanduskasvu analüüsiga, mis tähistas majanduse juhtimise uue tsükli algust ELis;

2. nõuab kokkulepet poliitika koordineerimise Euroopa poolaasta demokraatliku mõõtme kohta, et Euroopa Parlament ja riikide parlamendid saaksid kindlaks määrata oma töökalendri, tegevuse sisu ja meetodid kooskõlastatult sotsiaalpartnerite ja kodanikuühiskonnaga;

3. rõhutab, et Euroopa Parlament peab täielikult osalema Euroopa poolaastas, et esindada kodanike huve ja suurendada liikmesriikide poolt rakendatava sotsiaalpoliitika legitiimsust;

4. soovib, et tugevdataks riikide parlamentide rolli seoses nende kaasamisega majandus- ja sotsiaalpoliitika kujundamise protsessi, et näidata nende solidaarsust Euroopa poolaasta partneritena; on seisukohal, et see suurendaks vastuvõetud otsuste legitiimsust, kinnitaks seda, et riikide parlamendid koos Euroopa Parlamendiga esindavad võrdsetel alustel Euroopa kodanike huve, ning tagaks tugeva poliitilise sõnumi edastamise riiklikul tasandil;

5. rõhutab, et liikmesriikide tööhõivepoliitika suunised ja majanduspoliitika üldsuunised on mõlemad Euroopa poolaasta lahutamatu osa ning aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu saavutamisel võrdselt olulised; kutsub nõukogu ja komisjoni üles tagama, et kõik poliitikasoovitused oleksid kooskõlas koondsuunistega;

6. märgib, et riiklike reformikavade, majanduse juhtimise ja Euroopa poolaasta raames võetavad meetmed ei tohiks süvendada sotsiaalset kriisi paljudes nõrgema majandusega riikides, mis muudaks üha raskemaks elu perekondade, eriti naiste ja laste jaoks, kes on kasvava vaesuse, tööpuuduse ning ebakindla ja halvasti tasustatud töö peamised ohvrid;

7. kutsub nõukogu ja komisjoni üles poliitikasuuniste andmisel liikmesriikidele, sealhulgas hariduse, tööhõive ja sotsiaalküsimuste ning makromajanduse poliitika ja eelarve vallas, järgima subsidiaarsuse ning sotsiaalse dialoogi põhimõtteid ka palkade ja pensionide valdkonnas, ning kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 153 lõikega 5 austama liikmesriikide ja sotsiaalpartnerite pädevust neis valdkondades, et säilitada vajalik

poliitiline tegutsemisruum riiklikuks rakendamiseks ning konsulteerida sotsiaalpartneritega enne oma soovituste tegemist; rõhutab, et demokraatlik vastutus tuleb tagada kõigil tasanditel;

8. kutsub komisjoni üles kasutama kõiki olemasolevaid andmeid ja eksperdiarvamusi, sealhulgas Euroopa Elu- ja Töötingimuste Parandamise Fondi omi, hinnangu andmisel edusammude kohta, mida on tehtud Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamisel ja vastavate algatustega seoses;

9. kutsub komisjoni ja nõukogu üles tagama, et eelarve konsolideerimise ja struktuurireformide poliitilised juhised oleksid täielikult kooskõlas ELi sotsiaalse ja säästva arengu eesmärkidega; kutsub komisjoni üles lähtuvalt ELi toimimise lepingu artiklist 9 viima läbi oma soovitatavate meetmete mõjuhinnangu, see peaks hõlmama ka esmatähtsaid meetmeid käsitlevad ettepanekud kevadisele Euroopa Ülemkogule ja igale riigile mõeldud soovitused, mis esitatakse juunis toimuvale Euroopa Ülemkogule;

10. nõuab, et komisjoni ja nõukogu soovitused seaksid prioriteediks sotsiaalpoliitika, mis edendab haridust ja koolitust, juurdepääsu tööturule, töötute naasmist tööturule ning sotsiaalkaitsesüsteemide paremat koordineerimist liikmesriikides, aga ka siseturu väljakujundamist ja konkurentsitõkete kõrvaldamist; rõhutab, et soovitused tuleb koostada piisavalt varakult, et neil oleks tegelik mõju riiklikele eelarveotsustele;

11. rõhutab, et ELi ja riigi tasandil on sotsiaalse ja majandusliku ühtekuuluvuse edendamiseks tähtsad riiklikud investeeringud, eelkõige investeeringud vähem arenenud piirkondadesse; nõuab, et investeeringutel ja jooksevkuludel tehtaks selget vahet, ning on seisukohal, et hariduskulud, kulutused sotsiaalteenuste, teadus- ja arendustegevuse ning infrastruktuuride, sealhulgas taastuvenergia, transpordi ja kommunikatsiooni sektoris, kujutavad endast investeeringut;

12. väljendab kavatsust aktiivselt toetada ambitsioonika Euroopa 2020. aasta strateegia rakendamist ELi ja liikmesriikide poolt ning Euroopa poolaasta rakendamist, sealhulgas toetab selle tööhõive- ja sotsiaalaspekte, mis on üliolulised Euroopa kodanike jaoks; kavatseb oma toetust avaldada nii konkreetsete meetmetega kui ka panustades sellistesse tähtsatesse algatustesse nagu Euroopa aktiivsena vananemise aasta; teatab ühtlasi, et tegutseb selle nimel, et hoida Euroopa 2020. aasta strateegia aspekte ning Euroopa naiste ja meeste tööhõive ja sotsiaalseid muresid kogu aasta vältel poliitiliste prioriteetide eesotsas;

13. teatab ühtlasi kavatsusest väljendada oma seisukohti Euroopa 2020. aasta strateegia tööhõive- ja sotsiaalaspektide kohta eraldi resolutsiooniga, mis tuleks vastu võtta Euroopa Ülemkogu kevadist kohtumist silmas pidades;

14. avaldab valmisolekut alustada Euroopa 2020. aasta strateegia ja Euroopa poolaasta tööhõive- ja sotsiaalaspektide vallas korrapärast poliitilist dialoogi ja arvamustevahetust liikmesriikide parlamentide ja muude asjaomaste sidusrühmadega, kaasa arvatud sotsiaalpartnerite, ärisektori ja valitsusväliste organisatsioonidega, ning sellega seoses

   a) palub komisjonil esitada parlamendile oma iga-aastase majanduskasvu analüüsi, sealhulgas ühise tööhõivearuande kavandi, ettepaneku iga-aastaste tööhõivesuuniste

kohta ning võimalikud ettepanekud riigipõhiste soovituste kohta Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 148 lõike 4 alusel;

b) nõuab läbipaistvust Euroopa poolaasta osalejate seas ning sellega seoses ergutab tööhõivekomiteed (EMCO) korrapäraselt jagama oma tööhõiveseire tulemusi Euroopa Parlamendi pädevate komisjonidega;

c) palub sotsiaalpartnereid, sotsiaalvaldkonna valitsusväliseid organisatsioone ja teisi sidusrühmi osaleda korrapärases arvamustevahetuses parlamendiga, eelkõige tööhõive- ja sotsiaalpoliitika rakendamise ning ELi vastavate eesmärkide täitmisel tehtud edusammude teemal; nõuab, et arvamuste vahetamist ettevalmistavad dokumendid edastataks eelnevalt asjaomase parlamendikomisjoni liikmetele;

15. rõhutab, et vaja on tugevdada makromajanduslikku sotsiaalset dialoogi ja see institutsionaliseerida, ning on seisukohal, et sotsiaalpartnerid tuleb kaasata nende meetmete väljatöötamisse, mida Euroopa Komisjon kavatseb Euroopa poolaasta ja uue majandusjuhtimise rakendamise raames võtta, ning et sotsiaalpartnerid peaksid komisjonile esitama arvamuse või vajaduse korral soovituse nende meetmete kohta;

16. palub komisjonil parlamenti teavitada vastastikuse õppimise programmi raames toimunud tegevuse tulemustest, eelkõige Euroopa Ülemkogu strateegilistes suunistes esile tõstetud valdkondades; tuletab meelde, kui tähtis on perioodiliselt jälgida selliste programmide jaoks ette nähtud rahaliste vahendite kättesaadavust ja kasutamist, et reaalajas kindlaks teha võimalikud parandusmeetmed, mis tuleks võtta selleks, et tavalised bürokraatlikud probleemid ei takistaks programmi eesmärkide elluviimist;

17. rõhutab, kui tähtis on tagada vastastikku tugevdatud seosed ühelt poolt mikro- ja makromajanduspoliitika ning teisalt tööhõive- ja sotsiaalpoliitika meetmete vahel, mis on Euroopa 2020. aasta strateegia üldiste eesmärkide saavutamiseks hädavajalik;

18. kavatseb ka edaspidi pöörata erilist tähelepanu tööhõive- ja sotsiaalolukorra ning makromajanduse olukorra vastastikusele mõjule, tehes seda muu hulgas Euroopa poolaasta arutelu raames, ning kutsub komisjoni üles järgima samasugust lähenemisviisi;

19. leiab, et tööhõive- ja sotsiaalpoliitikal on keskne osa kogu Euroopa 2020. aasta strateegias ja selle juhtimises; on seisukohal, et kõnealust poliitikat on kriisi silmas pidades vaja tugevdada ja et Euroopa poolaasta on selle eesmärgi saavutamisel väga oluline;

20. kutsub komisjoni ja nõukogu üles tagama, et tööhõive ja töökohtade loomisega seotud jätkusuutlik ja kaasav majanduskasv oleks kõikide Euroopa poolaasta raames esitatud poliitikaettepanekute keskmes;

21. rõhutab, et Euroopa vajab säästvat arengut toetavat makromajanduslikku raamistikku ning tööhõive ja sotsiaalse ühtekuuluvuse tugevdamist; on seisukohal, et rahanduspoliitika peaks kaasa aitama majanduse elavdamisele ja tööpuuduse vähendamisele;

22. on seisukohal, et seoses Euroopa poolaastaga ja selleks, et tõhusalt rakendada tööhõivesuuniseid 7 kuni 10, tuleks liikmesriike ergutada pöörama eritähelepanu spetsiifilistele küsimustele, nagu kuidas hõlbustada noorte juurdepääsu haridusele, neid

nõustada ja koolitada ning ära hoida koolist väljalangemist, kuidas soodustada elukestvat õpet, parandada tööhõivet ja vähendada töötust eelkõige noorte seas, kuidas edendada eakate inimeste tööturule integreerimist, võidelda mitteametliku töötamise vastu, hõlbustada töö- ja pereelu ühitamist ning parandada lastehoiu võimalusi;

23. kutsub komisjoni üles tagama, et riiklikes reformikavades teatavaks tehtud riiklikud poliitikameetmed ja eesmärgid ühtekokku tagaksid taseme, mis on piisavav selleks, et saavutada Euroopa 2020. aasta strateegia põhieesmärgid; väljendab muret asjaolu pärast, et esimese Euroopa poolaasta raames see nii ei olnud; kutsub komisjoni üles tagama, et kõik liikmesriigid aitaksid vastavalt oma potentsiaalile kaasa peamiste eesmärkide saavutamisele;

24. kutsub nõukogu ja komisjoni üles põhjalikult hindama, kas riiklikes kavades esitatud meetmed vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemiseks ning tööhõive taseme suurendamiseks on kooskõlas Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide ja peamiste sihtidega; kutsub üles liikmesriike, kes ei ole seadnud riiklikke eesmärke või võtnud endale piisavalt suuri kohustusi, et saavutada Euroopas 2020. aastaks naiste ja meeste tööhõivemääraks 75%, võtma endale sihiks selle eesmärgi saavutamise ning keskenduma eelkõige sellele, kuidas kõrvaldada tööturu peamised struktuurilised puudused;

25. märgib, et riiklike reformikavade kvaliteet esimese Euroopa poolaasta raames on konkreetsuse, teostatavuse ja terviklikkuse osas väga erinev; kutsub komisjoni üles seadma parima kvaliteediga riiklikke reformikavasid näidisformaadiks järgmiste Euroopa poolaastate jaoks;

26. kutsub komisjoni üles tagama riiklike reformikavade suurem võrreldavus ja kehtestama kavade hindamiseks ühised võrdlusalused.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	13.7.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 40 –: 4 0: 4
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Regina Bastos, Edit Bauer, Pervenche Berès, Mara Bizzotto, Philippe Boulland, David Casa, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Sergio Gaetano Cofferati, Marije Cornelissen, Frédéric Daerden, Karima Delli, Proinsias De Rossa, Frank Engel, Sari Essayah, Ilda Figueiredo, Thomas Händel, Roger Helmer, Nadja Hirsch, Stephen Hughes, Danuta Jazłowiecka, Martin Kastler, Ádám Kósa, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Olle Ludvigsson, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Őry, Siiri Oviir, Rovana Plumb, Sylvana Rapti, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Georges Bach, Raffaele Baldassarre, Jürgen Creutzmann, Kinga Göncz, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Evelyn Regner, Peter van Dalen, Cecilia Wikström
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Ashley Fox, Marit Paulsen

18.7.2011

EELARVEKOMISJONI ARVAMUS

majandus- ja rahanduskomisjonile

majanduspoliitika koordineerimise Euroopa poolaasta kohta
(2011/2071(INI))

Arvamuse koostaja: László Surján

ETTEPANEKUD

Eelarvekomisjon palub vastutaval majandus- ja rahanduskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

A. arvestades, et aluslepingute kohaselt võtavad ELi eelarve ühiselt vastu Euroopa Parlament ja nõukogu ning riikide eelarvemenetlusi reguleeritakse iga liikmesriigi põhiseaduses sätestatud korraga; arvestades, et sellegipoolest ei rikutaks eelarve ulatuslikuma kooskõlastamisega subsidiaarsuse põhimõtet;

B. arvestades, et Euroopa poolaastal on kaks eesmärki: kontrollida eelarvedistsipliini rakendamist liikmesriikides ja samal ajal kontrollida, et Euroopa 2020. aasta tegevuskava rakendatakse nõuetekohaselt selle rakendamiseks vajalikke finantsvahendeid tagades;

C. arvestades, et ühisturu olulise saavutusega siduda omavahel Euroopa riikide majandus peab kaasnema eelarvete kooskõlastamise süsteem, et seda tugevat koostoimet ära kasutada,

D. arvestades, et Lissaboni strateegia läbikukkumine oli sisuliselt tingitud sellest, et strateegial puudusid selged järelmeetmed kõigi osalejate poolse rakendamise kontrollimiseks, ning arvestades, et seetõttu on Euroopa 2020. aasta tegevuskava edu tagamiseks oluline teha õigeid järeldusi,

1. tuletab meelde vajadust tagada, et Euroopa 2020 tegevuskava eesmärkide rahastamist võetaks nõuetekohaselt arvesse ELi ja liikmesriikide aastaeelarvetes; rõhutab, et kõige lihtsam, demokraatlikum, euroopalikum ja tõhusam viis seda eesmärki saavutada on korraldada iga Euroopa poolaasta alguses parlamentidevaheline arutelu liikmesriikide ja

liidu eelarvete ühiste suundumuste üle; on veendunud, et ühtlasi võiks see arutelu, mis aitab märkimisväärselt vähendada dubleeritud vahendeid, samal ajal võimaldada liikmesriikidel võtta oma eelarveprojektides rohkem arvesse Euroopa mõõdet ja Euroopa Parlamendil paremini arvestada liikmesriikide huvidega;

2. tuletab meelde ELi eelarve olulist rolli Euroopa 2020 tegevuskava rahastamisel, millesse igal aastal suunatakse üle poole ühenduse vahenditest; märgib siiski, et arvestades tegevusprioriteetidega ning pädevuse jagunemisega liidu ja liikmesriikide vahel, peaks selle strateegia rahastamine toimuma suures osas riiklike või piirkondlike eelarvete kaudu; järeldab seega, et Euroopa 2020 tegevuskava rakendamisega seotud Euroopa poolaasta menetluses tuleks arvestada nii ELi eelarve kui riiklike eelarvetega;

3. peab kahetsusväärseks selguse puudumist ning ELi eelarves Euroopa 2020 tegevuskava eesmärkide saavutamiseks ette nähtud erinevate vahendite ja eelarveridade kattumist; tuletab meelde, et Euroopa poolaasta pakub head võimalust suurema koostoime arendamiseks ELi ja liikmesriikide eelarvete vahel;

4. tuletab meelde, et mitmetel Euroopa Parlamendi komisjonidel on pikaajaline traditsioon parlamentidevaheliste kohtumiste korraldamisel riikide esindajatega, et arutada muu hulgas nii ELi kui ka riikliku tähtsusega eelarveküsimusi; palub pädevatel parlamendikomisjonidel tagada, et nende Euroopa poolaastat puudutavaid parlamentidevahelisi kohtumisi kooskõlastataks; tuletab sellega seoses meelde, kui oluline on tagada selged, struktureeritud ja järjepidevad järelmeetmed ja teabevahetus riikide parlamentidega;

5. rõhutab ühtekuuluvuspoliitika eelarvemõõtme ja mitmetasandilise haldamise lähenemisviisi tõttu ühtekuuluvuspoliitika otsustavat rolli ühena kesksetest vahenditest, millega rakendatakse Euroopa 2020 tegevuskava; nõuab võimaliku koostoime selgemat tuvastamist ka selles poliitikavaldkonnas, mida oleks võimalik kaasata Euroopa poolaasta protsessi;

6. palub komisjonil esitada parlamendile oma iga-aastane majanduskasvu analüüs ja hõlbustada selle parlamentidevahelise suundumuste arutelu korraldamist, luues selleks ühise majandus- ja finantsprognooside raamistiku, millega saaks arvestada kogu liidus.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	13.7.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 30 –: 2 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Damien Abad, Alexander Alvaro, Andrea Cozzolino, Göran Färm, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazábal Rubial, Salvador Garriga Polledo, Jens Geier, Ivars Godmanis, Estelle Grelier, Carl Haglund, Lucas Hartong, Jutta Haug, Monika Hohlmeier, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Anne E. Jensen, Jan Kozłowski, Alain Lamassoure, Giovanni La Via, Barbara Matera, Claudio Morganti, Miguel Portas, Dominique Riquet, László Surján, Angelika Werthmann
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	François Alfonsi, Maria Da Graça Carvalho, Frédéric Daerden, Roberto Gualtieri, María Muñiz De Urquiza, Theodor Dumitru Stolojan
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Gabriel Mato Adrover

14.7.2011

KESKKONNA-, RAHVATERVISE JA TOIDUOHUTUSE KOMISJONI ARVAMUS

majandus- ja rahanduskomisjonile

majanduspoliitika koordineerimise Euroopa poolaasta kohta
(2011/2071(INI))

Arvamuse koostaja: Crescenzio Rivellini

ETTEPANEKUD

Keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjon palub vastutaval majandus- ja rahanduskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. nõuab konkreetsete õigusaktide vastuvõtmist või institutsioonidevahelise kokkuleppe sõlmimist, et tagada Euroopa poolaasta demokraatlik legitiimsus ja tõhusus;

2. märgib, et iga-aastase majanduskasvu analüüs sisaldab soovitusi ELi poliitika esmatähtsate meetmete kohta; rõhutab sellega seoses vajadust lisada ka uus jätkusuutlikku arengut käsitlev lisa;

3. rõhutab, et ressursi- ja energiatõhusus on jätkusuutliku majanduskasvu edendamiseks ja kliimamuutusega võitlemiseks esmatähtsad, edendades samas energiatõhusust ja tarbija juurdepääsu energiale, ning on seetõttu keskmises ja pikas perspektiivis konkurentsivõime peamised tegurid, mis aitavad oluliselt kaasa ka käesolevast majanduskriisist väljumisele;

4. rõhutab ÜRO Keskkonnaprogrammi rohelise majanduse aruandele tuginedes, et rohelisse majandusse investeerimine toob nii majanduslikku kui ka sotsiaalset kasu, näiteks SKP üldine kasv ja kasv elaniku kohta, ressursse säästev majandus, uute ja innovatiivsete töökohtade loomine, loodusliku ja inimkapitali suurenemine ning vaesuse leevendamine;

5. märgib, et komisjoni hiljutistest hinnangutest ilmneb, et EL suudab 20%lise energiasäästu eesmärgist saavutada üksnes poole, ning on oht, et liikmesriigid jäävad oma praeguste kavade kohaselt Euroopa 2020. aasta strateegias püstitatud eesmärgist suurendada energiatõhusust 20% võrra kaugele maha, mis tähendaks paljude sektorite ja piirkondade jaoks seda, et vähenevad majanduskasvu ning uute töökohtade tekkimise eeldused, mis

omakorda avaldab negatiivset mõju ELi tootlikkusele, konkurentsivõimele ja sotsiaalsele ühtekuuluvusele; kutsub komisjoni üles kehtestama suuniseid riiklike eesmärkide kindlaksmääramise kohta; kutsub liikmesriike üles võtma suuremat vastutust energiatõhususe eesmärgi täitmise eest ja esitama komisjonile üksikasjalikumat teavet;

6. juhib tähelepanu sellele, et tarbimist on võimalik märkimisväärselt vähendada, eelkõige sellistes energiamahukates sektorites nagu ehitus/ehitised, transport ja tööstus;

7. tunnustab uue 2011. aasta energiatõhususe kava olemasolu (KOM(2011)0109[1]), mille komisjon võttis vastu 2011. aasta märtsis, kuid soovitab võtta kasutusele täiendavad ja piiravamad meetmed;

8. palub seetõttu, et komisjon teeks eelkõige ehitussektoriga seonduvalt kohe ettepaneku kehtestada liikmesriikidele õiguslikult siduvad energiatõhususe eesmärgid, milles võetakse arvesse liikmesriikide individuaalseid lähtepunkte, nende majandustulemusi ja energiatõhususe vallas võetud varajasi meetmeid;

9. rõhutab vajadust seada aastane ELi materjalitõhususe eesmärk, et vähendada ressursside kasutust, ning märgib, et on oluline kaotada majanduskasvu ja ressursside kasutamise vaheline seos;

10. rõhutab, et majanduspoliitika eelneva koordineerimise Euroopa poolaasta peab kajastama keskkonnasäästlikule majandusele ülemineku edendamist;

11. palub, et komisjon arutaks, kas iga-aastase majanduskasvu analüüsi tuleks lisada aruanne keskkonnamajandusliku arvepidamise näitajate arengu kohta, tuginedes Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse Euroopa keskkonnamajandusliku arvepidamise kohta artiklis 3 kirjeldatud moodulitele, ning kooskõla kohta Euroopa 2020. aasta eesmärkidega kliimamuutuse ja energia valdkonnas;

12. peab väga tähtsaks jälgida ja järjekindlalt vähendada ekstraheeritud looduslike allikate kasutamist, kuid ka teadmisi olemasolevate looduslike allikate varude ulatusest; kutsub seetõttu üles täiendama majandus- ja keskkonnastatistika süsteemi niipea kui võimalik varude statistikaga;

13. kutsub komisjoni üles töötama välja ressursitõhususe eesmärkide rakendamise tulemuslikkuse põhinäitajad riiklikes reformikavades ning kajastama neid regulaarselt iga-aastases majanduskasvu analüüsis;

14. märgib, et SKPs ei arvestata inim- ja sotsiaalkapitali, loodusvarasid ja ökosüsteemi teenuseid, suuri muutusi, näiteks kliimamuutusest tulenevaid muutusi, ega põhimõtet, et praeguste ja tulevaste põlvkondade õiglane ja võrdne juurdepääs ressurssidele on jätkusuutlikkuse tingimus; rõhutab sellega seoses vajadust SKP integreerimiseks uute andmete ning näitajatega;

15. kiidab heaks käesoleva aasta majanduskasvu analüüsis sisalduva soovituse kaotada keskkonnakahjulikud toetused ning nõuab selle poliitika rakendamise hindamist 2012.

[1] ELT…

aasta Euroopa poolaasta jooksul.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	13.7.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 52 –: 1 0: 3
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Kriton Arsenis, Sophie Auconie, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sandrine Bélier, Nessa Childers, Bairbre de Brún, Esther de Lange, Anne Delvaux, Bas Eickhout, Edite Estrela, Karl-Heinz Florenz, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Julie Girling, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Karin Kadenbach, Christa Klaß, Holger Krahmer, Jo Leinen, Corinne Lepage, Peter Liese, Linda McAvan, Miroslav Ouzký, Vladko Todorov Panayotov, Antonyia Parvanova, Andres Perello Rodriguez, Sirpa Pietikäinen, Mario Pirillo, Pavel Poc, Vittorio Prodi, Frédérique Ries, Anna Rosbach, Dagmar Roth-Behrendt, Horst Schnellhardt, Richard Seeber, Bogusław Sonik, Salvatore Tatarella, Åsa Westlund, Glenis Willmott, Sabine Wils, Marina Yannakoudakis
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Matthias Groote, Romana Jordan Cizelj, Riikka Manner, Miroslav Mikolášik, James Nicholson, Alojz Peterle, Michèle Rivasi, Crescenzio Rivellini, Giommaria Uggias
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	José Bové, Lorenzo Fontana

28.9.2011

SISETURU- JA TARBIJAKAITSEKOMISJONI ARVAMUS

majandus- ja rahanduskomisjonile

majanduspoliitika koordineerimise Euroopa poolaasta kohta
(2011/2071(INI))

Arvamuse koostaja: Catherine Stihler

ETTEPANEKUD

Siseturu- ja tarbijakaitsekomisjon palub vastutaval majandus- ja rahanduskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. kutsub Euroopa Ülemkogu ja komisjoni üles keskenduma Euroopa poolaasta jooksul rohkem ühtsele turule, mis moodustab ELi majandusliku tugisamba, et täielikult ära kasutada siseturu võimalused, kaasata avaliku ja erasektori kapital infrastruktuuri ja uuenduslike projektide rahastamiseks ning edendada tõhusat energiakasutust; rõhutab, et ühtne turg peab olema kesksel kohal Euroopa majanduse juhtimises, mille põhieesmärgiks on soodustada arukat, jätkusuutlikku ja kaasavat majanduskasvu, tööhõivet ning sotsiaalset sidusust, selleks tuleb ületada sisemine tasakaalustamatus, luua majandusjuhtimine ja suurendada konkurentsivõimet;

2. on seisukohal, et Euroopa Parlamendi roll seoses Euroopa poolaastaga vajaks kiiret selgitamist ning et majanduspoliitilise dialoogi eesmärk peaks olema protsessi demokraatliku legitiimsuse tugevdamine asjakohase parlamentaarse kontrolli abil; kutsub Euroopa Komisjoni üles esitama iga aasta jaanuaris eelneva Euroopa poolaasta tulemused ning iga-aastase majanduskasvu analüüsi kõikidele asjaomastele parlamendikomisjonidele, kaasa arvatud siseturu küsimuste eest vastutavale komisjonile, ning kasutama parlamendikomisjonide konkreetset panust mõlemasse protsessi;

3. palub, et Euroopa Ülemkogu igakevadine kohtumine oleks osaliselt pühendatud ühtse turu olukorra hindamisele, mida toetaks järelevalveprotsess; kutsub Euroopa Ülemkogu eesistujat üles tutvustama kord aastas Euroopa Parlamendile kevadise Euroopa Ülemkogu istungi järel kasutusele võetavaid meetmeid, kaasa arvatud ühtse

turu kohta;

4. kutsub komisjoni üles andma igal aastal hinnangu selle kohta, kuidas liikmesriigid rakendavad oma riiklike reformikavade raames ühtset turgu, ning uurima sellega seoses ülevõtmise valdkonnas tehtud edusamme ja rakendamisjärgseid aruandeid;

5. palub komisjonil liikmesriikide puhul, kes ei ole riiklike reformikavade põhjal ELi vahendeid optimaalselt kasutanud, juhtida nende tähelepanu konkreetsetele valdkondadele, kus neil on veel kasutamata potentsiaali;

6. kiidab heaks asjaolu, et ühtse turu potentsiaali ärakasutamine seati üheks iga-aastase majanduskasvu analüüsi kümnest eesmärgist, mis tuleb täita 2012. aastaks;

7. kutsub nõukogu ja komisjoni üles siduma Euroopa poolaastat veelgi süsteemsemalt käimasolevate ELi algatustega, nagu siseturu tulemustabel ja ühtse turu akt, ning rakendama ühtse turu akti 12 prioriteetset vahendit, et täies ulatuses arvestada ühtse turu väljakujundamisega ja tagada Euroopa majanduspoliitika järjepidevus;

8. palub, et komisjon lülitaks 2012. aasta majanduskasvu analüüsi ühtse turu akti 12 esmatähtsat meedet, mis 2012. aasta lõpuks tuleb vastu võtta;

9. on seisukohal, et ühtse turu taaskäivitamine ja eelkõige ühtse turu akti rakendamine on põhilised tingimused selleks, et saavutada 2020. aastaks Euroopa jätkusuutlik majanduskasv; on seisukohal, et Euroopa konkurentsivõime tagamiseks maailma tasandil on vaja kohe parandada olukorda sellistes tähtsates valdkondades nagu teenustesektor, riigihanked, teadusuuringud, innovatsioon, haridus, energia ja e-kaubandus;

10. rõhutab, et Euroopa poolaasta rakendamisel tuleb arvesse võtta Euroopa 2020. aasta strateegiat; rõhutab, et ühtse turu akti raamistikus võetud algatused peavad olema kooskõlas Euroopa 2020. aasta strateegia seitsme juhtalgatuse eesmärkidega edendada arukat, jätkusuutlikku ja kaasavat majanduskasvu ning aitama kaasa nende saavutamisele;

11. palub nõukogul ja komisjonil lisaks sellele laiendada Euroopa poolaasta kohaldamisala, et parandada ELi tarbijapoliitika ratsionaliseerimist ja integreerimist ning kasutada tõhusamalt selliseid vahendeid nagu tarbijate tulemustabel, mis aitaks mõõta ELi õigusaktide, näiteks tarbijaõigusi, tarbijakrediiti ja ebaausaid kaubandustavasid käsitlevate direktiivide positiivset mõju;

12. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles suurendama toetust VKEdele, mis iga-aastase majanduskasvu analüüsi kohaselt moodustavad ühtse turu majanduse selgroo, selleks tuleks eelkõige täielikult rakendada Euroopa väikeettevõtlusalgatus „Small Business Act” ning kasutada meetmete paketti, kõrvaldamaks VKEde takistused ligipääsul rahastamisele;

13. nõuab, et komisjon võtaks tõhusaid meetmeid selleks, et parandada rahastamisvahendite kättesaadavust VKEdele ja uutele innovaatilistele ettevõtjatele ning tagada parem ettevõtluskeskkond ELis, lihtsustada menetlusi ja vähendada ühtsel

turul tegutsevate ettevõtjate halduskoormust;

14. toetab sellega seoses ELi riigihanke-eeskirjade läbivaatamist, et edendada ühtse turu arukat, jätkusuutlikku ja kaasavat majanduskasvu, selleks tuleks ergutada innovaatilisi piiriüleseid hankeid, tagada õigusaktide lihtsustamise, suurem läbipaistvus ja õigusselgus;

15. palub, et Euroopa Ülemkogu ja komisjon digitaalse ühtse turu konsolideerimise eesmärgil hõlmaksid Euroopa poolaastasse ka analüüsi, kuidas on edenenud suure läbilaskevõimega lairibaühenduse kasutuselevõtt, sealhulgas turule juurdepääsu kohustuste täitmine ja tarbijaõiguste suurendamine, muu hulgas täieliku teabe esitamine lepingutingimuste ja hinna kohta ning numbri ülekantavus; kutsub komisjoni ja liikmesriike lisaks sellele üles esitama aruannet meetmete rakendamise kohta seoses andmeside rändlusteenuste hindade vähendamisega 2012. aastal ning meetmete kohta sellistes valdkondades nagu pilvandmetöötlus, asjade internet, elektronallkirjad ja küberjulgeolek;

16. palub liikmesriikidel vastavalt komisjoni soovitustele viia teenustesektoris läbi täiendavaid reforme ning eelkõige kõrvaldada põhjendamatud takistused vabakutselisena tegutsemises, jaekaubanduses ja võrgutööstuses ning parandada ettevõtjate jaoks raamtingimusi, vähendades riigihankelepingute sõlmimisega kaasnevat bürokraatiat ja suurendades läbipaistvust.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	26.9.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 32 –: 1 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Pablo Arias Echeverría, Adam Bielan, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia De Campos, Jürgen Creutzmann, Cornelis de Jong, Evelyne Gebhardt, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Philippe Juvin, Sandra Kalniete, Edvard Kožušník, Toine Manders, Phil Prendergast, Mitro Repo, Heide Rühle, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Emilie Turunen, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Pascal Canfin, Frank Engel, Marielle Gallo, Anna Hedh, Othmar Karas, Constance Le Grip, Antonyia Parvanova, Sylvana Rapti, Olle Schmidt, Kyriacos Triantaphyllides, Anja Weisgerber

13.7.2011

REGIONAALARENGUKOMISJONI ARVAMUS

majandus- ja rahanduskomisjonile

majanduspoliitika koordineerimise Euroopa poolaasta kohta
(2011/2071(INI))

Arvamuse koostaja: Michael Theurer

ETTEPANEKUD

Regionaalarengukomisjon palub vastutaval majandus- ja rahanduskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. rõhutab ühtekuuluvuspoliitika kui Euroopa 2020. aasta strateegia keskse vahendi olulist rolli; on seisukohal, et tugev ja hästi rahastatud ühtekuuluvuspoliitika on tõhus ja tulemuslik vahend Euroopa 2020. aasta strateegia rakendamiseks ning tulevaste majandus- ja finantskriiside ennetamiseks, võttes arvesse selle pikaajalisi arenguprogramme, eelarvemõõdet, detsentraliseeritud haldussüsteeme ja ELi säästva arengu prioriteetide kaasamist; rõhutab sellega seoses piirkondade kaasamise tähtsust ELi 2020. aasta strateegia eesmärgi saavutamisse;

2. juhib tähelepanu asjaolule, et ühtekuuluvuspoliitika toetub selle laialdasele tunnustamisele, ühtsetele lähenemisviisidele ja kindlale rahastamisele;

3. juhib tähelepanu sellele, et mitmetasandilise valitsemismudeli tõttu on regionaalpoliitikal tervikliku lähenemisviisi jaoks koondmetoodika ning usaldusväärne juhtimissüsteem investeeringute kaasamiseks ja uute algatuste soodustamiseks kohapeal, mis võiks asjakohasel viisil toetada majanduspoliitika tõhusust ning suurema koostoime edendamist ELi ja liikmesriikide eelarvete vahel; kutsub seetõttu Euroopa Komisjoni üles esitama konkreetseid soovitusi, kuidas struktuurifonde saaks sel eesmärgil rakenduskavade raames kasutada;

4. on seisukohal, et ühtekuuluvuspoliitikal on oluline roll struktuurilise tasakaalustamatuse ja sisemiste konkurentsierinevuste vähendamisega seotud probleemide ületamisel ning rõhutab, kui oluline on kohandada poliitikat piirkondade konkreetsete tingimuste ja

vajadustega, et suurendada nende potentsiaali ja leevendada puudusi;

5. juhib tähelepanu sellele, et enamikus valdkondades ei ole Euroopa Ülemkogul kokkulepitud peamised riiklikud eesmärgid veel kaugeltki saavutatud; peab kahetsusväärseks, et liikmesriigid ei sea piisavalt ambitsioonikaid eesmärke ja keskenduvad liialt lähitulevikule ning seetõttu on ELi liikmesriikidel enamikus valdkondades nii mõndagi teha, et saavutada Euroopa Ülemkogul kokkulepitud ELi peamised eesmärgid; nõuab, et struktureeritud ja varane arutelu aastaeelarve suundumuste, mõjude põhjaliku eelhindamise ning tulemustepõhise poliitika- ja projektikavandamise üle hõlmaks ühtekuuluvuspoliitika prioriteete; peab kahetsusväärseks tõsiasja, et liikmesriigid kasutavad riiklike eesmärkide seadmiseks erinevaid meetodeid ning kutsub komisjoni üles uurima võimalust koostada selles valdkonnas suunised; juhib tähelepanu sellele, et tööhõive, teadus- ja arendustegevuse, energiatõhususe, kolmanda taseme hariduse ja vaesuse valdkonnas tuleb eesmärkide saavutamiseks teha täiendavaid jõupingutusi;

6. tuletab meelde regionaalpoliitika olulist rolli riiklike programmide arendamisel Euroopa poolaasta raames, eelkõige eesmärkide seadmist ja meetmete kindlaksmääramist, et tugevdada majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust;

7. rõhutab, et makromajandusliku tasakaalustamatuse vähendamiseks peavad paljud liikmesriigid suurendama oma piirkondade konkurentsivõimet;

8. peab seega vajalikuks, et ka ühtekuuluvus oleks suunatud eelkõige piirkondliku (ja mitte üksnes riikliku) potentsiaali ja sidusrühmade tugevdamisele; usub, et piirkondliku potentsiaali tugevdamine kooskõlas riigi võimalustega muudab ühtekuuluvuspoliitika taas kord vajalikuks vahendiks nõutava koostoime saavutamisel;

9. rõhutab ühtekuuluvuspoliitika rolli Euroopa arengueesmärkide elluviimisel ja eelarvedistsipliini tagamisel; toetab sellega seoses mitmetasandilist otsustusprotsessi ja mitmetasandilist vastutamist eelarvedistsipliini eest;

10. juhib tähelepanu sellele, et Euroopa 2020. aasta strateegial peaks olema tugevam territoriaalne mõõde; on seetõttu arvamusel, et võttes arvesse Euroopa piirkondade iseärasusi ja erinevaid arengutasemeid, soodustab piirkondlike ja kohalike omavalitsuste ning partnerite otsene kaasamine asjaomaste programmide kavandamisse ja rakendamisse strateegia eesmärkide suuremat omaksvõtmist kõigil tasanditel ning tagab suurema teadlikkuse strateegia eesmärkidest ja tulemustest kohapeal;

11. kutsub liikmesriike ja nende piirkondi üles kaasama riiklikke ja piirkondlikke parlamente, sotsiaalpartnereid, riigiasutusi ning kodanikuühiskonda tugevamalt riiklike reformi-, arengu- ja ühtekuuluvuskavade kujundamisse ja nendega korrapäraselt konsulteerima; rõhutab sellega seoses Regioonide Komitee kui piirkondadevahelise koordineerimise platvormi õigeaegset kaasamist, et saada ülevaade piirkondliku ja kohaliku osalemise seisust Euroopa poolaastal;

12. juhib tähelepanu sellele, et parlamendil on otsustav roll Euroopa poolaastale täieliku demokraatliku legitiimsuse loomises; kutsub seetõttu Euroopa Komisjoni üles täielikult kaasama parlamenti ja selle vastavaid komisjone; rõhutab, et Regioonide Komiteel võiks olla oluline roll Euroopa poolaasta hindamisel ja tugevdamisel, eelkõige arvestades selle

tõhustatud institutsioonilist rolli Lissaboni lepingu raames; märgib, et praeguse Euroopa poolaasta raames on piirkonnad ja kohalikud omavalitsused olnud vähe kaasatud riiklike programmide arendamisse; nõuab, et iga liikmesriigi puhul sätestataks selgesõnaliselt, kuidas piirkonnad ja kohalikud omavalitsused järgmisel aastal protsessi kaasatakse.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	12.7.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 41 –: 4 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Charalampos Angourakis, Catherine Bearder, Victor Boştinaru, Zuzana Brzobohatá, John Bufton, Alain Cadec, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Elie Hoarau, Brice Hortefeux, Danuta Maria Hübner, Juozas Imbrasas, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva, Petru Constantin Luhan, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Franz Obermayr, Jan Olbrycht, Markus Pieper, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Michael Theurer, Michail Tremopoulos, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Andrea Cozzolino, Karima Delli, Ivars Godmanis, Karin Kadenbach, Marek Henryk Migalski, Vilja Savisaar-Toomast, Elisabeth Schroedter, Derek Vaughan
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Norica Nicolai

14.7.2011

KULTUURI- JA HARIDUSKOMISJONI ARVAMUS

majandus- ja rahanduskomisjonile

majanduspoliitika koordineerimise Euroopa poolaasta kohta
(2011/2071(INI))

Arvamuse koostaja: Hannu Takkula

ETTEPANEKUD

Kultuuri- ja hariduskomisjon palub vastutaval majandus- ja rahanduskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. tunnistab kvaliteetse hariduse ja koolituse olulist osa Euroopa konkurentsivõimes ja jätkusuutlikus majanduskasvus ning avaldab sügavat kahetsust, et komisjon ei ole seda oma iga-aastases majanduskasvu analüüsis välja pakutud kümne prioriteetseima valdkonna seas esile toonud;

2. rõhutab, et majanduskasvu suurendamiseks peavad Euroopal olema haritud kodanikud; juhib tähelepanu asjaolule, et oluline on parandada võrdset juurdepääsu kvaliteetsele haridusele ja koolitusele ning edendada samal ajal hariduse ja töö ning ülikoolide ja ettevõtete vahelist integratsiooni;

3. mõistab hukka noorte tööpuuduse kõrge taseme ning selle negatiivsed makromajanduslikud ja sotsiaal-majanduslikud mõjud lühikeses, keskpikas ja pikas perspektiivis; tunneb heameelt komisjoni üleskutsete üle tegeleda noorte suurt tööpuudust süvendavate struktuuriprobleemidega – ülesanne, mis hõlmab koolist väljalangemise vähendamist, haridusele ja koolitusele juurdepääsu parandamist, jäikade tööturgude liberaliseerimist ja kutsekvalifikatsioonide tunnustamise tagamist;

4. rõhutab, et haritud rahvastik sõltub hariduse ja õpetamise ning seega ka kõikide tasandite õpetajate ja haridustöötajate kvaliteedist;

5. peab kahetsusväärseks paljude riikide eelarvetes täheldatud avaliku sektori kulutuste ja investeeringute vähendamist hariduse valdkonnas, rõhutab veel kord vajadust tähtsustada

avaliku sektori investeeringuid niisugustes jätkusuutlikes majanduskasvu soosivates valdkondades nagu teadus- ja arendustegevus ning haridus ja juhib tähelepanu asjaolule, et nooremate põlvkondade tööalasel marginaliseerimisel tekkivaid suuri kulusid arvesse võttes on haridusse ja koolitusse investeerimine majanduspoliitika meede; rõhutab, kui oluline on tagada jätkuv ja märkimisväärne investeerimine õpetajate harimisse, koolitamisse ja elukestvasse õppesse ning samal ajal jätkata ka muude üldiste hariduseesmärkide saavutamiseks tehtavaid kogu ELi hõlmavaid koordineeritud pingutusi; juhib tähelepanu elukestva õppe programmi kesksele tähtsusele;

6. rõhutab kindlalt, et hariduse (varastest arenguaastatest alg- ja kõrghariduse ning ka kutse- ja täiskasvanuhariduseni välja, sealhulgas teadmiste ja oskuste edasiandmine) rolli tuleks ühtsel turul rohkem ära kasutada;

7. kutsub liikmesriike üles võtma noorte tööpuuduse vastu võitlemiseks rohkem konkreetseid meetmeid (nt koolitusprogrammid, kutseharidus, noortegarantiid jne);

8. rõhutades vajadust palju ambitsioonikamate sihtide järele, võtab teadmiseks ühise eesmärgi saavutada 2020. aastaks koolist väljalangemise määraks vähem kui 10 protsenti ning nõuab tungivalt, et komisjon arvestaks liikmesriikidevahelisi ja -siseseid suuri erinevusi, pöörates eritähelepanu erivajadustega ja ebasoodsast keskkonnast pärit isikutele, sealhulgas migrantidele ja romadele, ning tagaks seetõttu, et kõik saavutusi mõõtvad kriteeriumid oleksid võrreldavad ja et arvesse võetaks pikaajalist perspektiivi;

9. ergutab ülikoole tegelema rohkem alusuuringutega, austades nende sõltumatust ja eripära; tunneb muret asjaolu pärast, et liikmesriigid ei ole piisavalt seadnud sihte ja võtnud meetmeid ELi niisuguse eesmärgi saavutamiseks, milleks on ülikoolikraadi või -diplomiga noorte inimeste osakaalu tõstmine 2020. aastaks 40 protsendile; nõuab tungivalt, et liikmesriigid vaataksid üle oma kohustused selles valdkonnas ja võtaksid täiendavaid meetmeid ELi 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamiseks, et luua teadmistel ja innovatsioonil põhinev majandus;

10. juhib tähelepanu kultuuripoliitika, eelkõige riikliku poliitika, olulisusele hariduse ja koolituse jaoks ning selleks, et kõigil oleks juurdepääs kultuurile;

11. nõuab tungivalt, et komisjon kasutaks majanduspoolaasta jooksul tööhõive valdkonna praeguste ja tulevaste arengusuundumuste kindlaksmääramisel kõnealuseid suundumusi kõrgharidusasutustega koolitusstrateegiate kooskõlastamiseks;

12. nõuab üliõpilaste ja noorte spetsialistide liikuvuse suuremat toetamist;

13. rõhutab kindlalt vajadust kiirendada kõrghariduse ajakohastamist ja suurendada selle sektori atraktiivsust.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	14.7.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 23 –: 0 0: 2
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Magdi Cristiano Allam, Zoltán Bagó, Lothar Bisky, Piotr Borys, Jean-Marie Cavada, Silvia Costa, Santiago Fisas Ayxela, Mary Honeyball, Petra Kammerevert, Morten Løkkegaard, Emma McClarkin, Marek Henryk Migalski, Katarína Neveďalová, Doris Pack, Chrysoula Paliadeli, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Marco Scurria, Hannu Takkula, László Tőkés, Helga Trüpel, Milan Zver
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Heinz K. Becker, Ivo Belet, Nadja Hirsch, Seán Kelly, Iosif Matula, Paul Nuttall, Georgios Papanikolaou
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Sergio Gaetano Cofferati, Olle Schmidt

25.10.2011

PÕHISEADUSKOMISJONI ARVAMUS

majandus- ja rahanduskomisjonile

majanduspoliitika koordineerimise Euroopa poolaasta kohta
(2011/2071(INI))

Arvamuse koostaja: Rafał Trzaskowski

ETTEPANEKUD

Põhiseaduskomisjon palub vastutaval majandus- ja rahanduskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. märgib murega, et majanduspoliitika kooskõlastamine ELi tasandil koosneb mitmesugustest siduvatest ja mittesiduvatest aktidest ja kohustustest[1], mis võiksid kahjustada ELi korralduse õiguskindlust ja mis avalikkuse arvates tekitab segadust liikmesriikide vastutuse täpse ulatuse suhtes seoses nende staatusega euroalasse kuuluvate või mittekuuluvate liikmesriikidena;

2. märgib, et liikmesriigid ei ole pidanud kinni ühiselt kokku lepitud eeskirjadest, eeskätt stabiilsuse ja kasvu paktist, milles on sätestatud, et liikmesriikide aastane eelarvepuudujääk ei tohi ületada 3 % SKPst ning valitsemissektori võlg ei tohi ületada 60 % SKPst; palub liikmesriikidel stabiilsuse ja kasvu paktist ja teistest ühiselt kokku lepitud eeskirjadest kinni pidada;

3. on seisukohal, et Euroopa poolaasta, millest esimest korda teavitasid komisjoni 2010. aasta mai ja juunikuu teatised ning mis algselt põhines nõukogu mittesiduval kohustusel, tuleks nõuetekohaselt liita ELi õigusraamistikuga; on seisukohal, et ELi õigusraamistiku

[1] Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklid 121, 126, 148; Lissaboni lepingule lisatud protokoll nr 12; Euroopa Ülemkogu 17. juuni 1997. aasta resolutsioon stabiilsuse ja kasvu pakti kohta; Euroopa Ülemkogu eesistujariigi 20. märtsi 2005. aasta järeldused, määrus (EÜ) nr 1466/97, mida on muudetud ...; määrus (EÜ) nr 1467/97, mida on muudetud ...; tegevusjuhend „Täpsustused stabiilsuse ja kasvu pakti rakendamise kohta ning suunised stabiilsus- ja lähenemisprogrammide sisu ja vormi kohta”, mis kinnitati nõukogu (majandus- ja rahandusküsimused) poolt 7. septembril 2010 ning nõukogu (majandus- ja rahandusküsimused) järeldustes oktoobris 2006 ja oktoobris 2007; laiendatud euroala pakt, mille sõlmisid euroala riigipead või valitsusjuhid ja millega ühinesid Bulgaaria, Leedu, Läti, Poola, Rumeenia ja Taani 24.–25. märtsil 2011. aastal.

osana tuleks sellele kohaldada igakülgset demokraatlikku järelevalvet ning anda talle määruse kujul asjakohane õiguslik alus Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 121 lõikes 6 ette nähtud korras; tunneb heameelt majanduse juhtimise paketi üle toimunud läbirääkimistel saavutatud kompromissi seadusandlike ja muude kui seadusandlike osade üle, eelkõige Euroopa poolaasta sätete üle, mis on lisatud määruse, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1466/97 eelarveseisundi järelevalve ning majanduspoliitika järelevalve ja kooskõlastamise tõhustamise kohta, seadusandlikku teksti[1]; tunneb samuti heameelt samasse määrusesse lisatud majandusalase dialoogi sätete üle; rõhutab, et edaspidi peaks Euroopa Parlament viima läbi uue kooskõlastamise mehhanismi kohustuslikke ja korrapäraseid hindamisi;

4. märgib, et Euroopa poolaasta ja selle (ELi tasandil kooskõlastamise huvides) toimuva hindamise eesmärk on rõhutada stabiilsuse ja kasvu pakti ennetavaid meetmeid, tagades õigeaegselt ja reaalajas selle, et liikmesriigid järgivad distsiplineeritud eelarvepoliitikat;

5. tuletab meelde, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 5 lõike 1 kohaselt kooskõlastavad liikmesriigid oma majanduspoliitikat Euroopa Liidus ning et seetõttu tuleb Euroopa poolaasta kujul toimuva majanduspoliitika tervikliku kooskõlastamise puhul järgida nii neid eesmärke ja nõudeid, mis on määratletud Euroopa Liidu lepingus (eelkõige artikli 3 lõikes 3) kui ka Euroopa Liidu toimimise lepingus (eelkõige artiklites 121, 126 ja 148), ning et viimased on seotud vastavalt majanduspoliitika kooskõlastamise ja tööhõivepoliitikaga, mis põhinevad kahel erineval õiguslikul menetlusel; tunnistab, et oluline on saada liikmesriikide majandus- ja eelarveseisundist laiem ülevaade; toetab komisjoni otsust koondada oma soovitused üheks terviklikuks tekstiks, kuid tingimusel, et sellega ei kahjustata ELi teatavate poliitikavaldkondade terviklikkust ja sidusust;

6. rõhutab, et tõhusa toimimise huvides ei tohi majanduspoliitika terviklik järelevalve piirduda ELi liikmesriikide eelarve- ja struktuuripoliitika hindamisega, vaid seda tuleb ka kooskõlastada ELi eesmärkide ja ELi tasandil võetud meetmetega, samuti liidu rahaliste vahendite hulga ja laadiga; rõhutab sellega seoses ELi poliitika ja ELi 2020. aasta strateegia raames võetavate meetmete, täpsemalt ühtekuuluvuspoliitika, teadustöö ja innovatsiooni äärmiselt olulist rolli;

7. on arvamusel, et asjakohane oleks luua liikmesriikide parlamentide ja Euroopa Parlamendi vahel kooskõlastamisprotsess, et võimaldada majanduspoliitika tervikliku kooskõlastamise kõigi aspektide üle dialoogi pidada enne, kui iga parlament peab oma põhiseadusliku korra kohaselt vastu võtma; toetab sellega seoses kindlalt eesistujariik Poola algatust korraldada 2011. aasta sügisel Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni esindajate osavõtul mitmeaastast finantsraamistikku käsitlev poliitiline kohtumine, et kaasata selleteemalistesse läbirääkimistesse ka liikmesriikide parlamendid, ning rõhutab, et sellist lähenemisviisi võiks kasutada ka majanduse juhtimise ja demokraatliku järelevalve tugevdamiseks;

8. avaldab kahetsust, et Euroopa Parlamendi teostatavale demokraatlikule kontrollile on selles protsessis jäetud vaid suhteliselt väike roll, ning rõhutab, et Euroopa poolaasta määrusega ei tohiks mingil juhul aluslepingutes sätestatud Euroopa Parlamendi eesõigusi täiendavalt ohtu seada;

[1] P7-TA-PROV(2011)0421

9. arvab, et institutsioonid peaksid tegema koostööd poolaasta legitiimsuse suurendamiseks ja järelejäänud õiguslike ebaselguste lahendamiseks, mis vastupidisel juhul võivad lähiaastatel põhjustada institutsioonidevahelisi konflikte;

10. arvab, et Euroopa Parlamendi rolli täpsustamine poolaasta küsimustes on möödapääsmatult vajalik ning soovitab majandusalase dialoogi puhul lähtuda järgmistest põhimõtetest:

   – Euroopa poolaastat ja majandusalast dialoogi tuleks käsitleda ELi institutsioonilise raamistiku elementidena ning nende abil tuleks edendada ka ühenduse meetodit, hõlmates Euroopa Liidu institutsioone kõigis etappides; komisjonil peaks selles protsessis olema sõltumatu ja senisest suurem roll;

   – majandusalane dialoog, mis on Euroopa poolaasta põhielement, peaks olema suunatud protsessi demokraatliku legitiimsuse suurendamisele, ELi ühise tegevuskava ja iga liikmesriigi võetavate meetmete paremale kooskõlastamisele ning selle tagamisele, et igas etapis kohaldataks sobivat otsustusmeetodit nõuetekohase parlamentaarse kontrolli kaudu, mis hõlmaks nii Euroopa Parlamenti kui ka liikmesriikide parlamente, ning edendataks parlamentidevahelist dialoogi ja koostööd;

   – Euroopa Parlament, liikmesriikide parlamendid ja kõik teised asjaomased sidusrühmad, sealhulgas tööturu osapooled, eelkõige aga Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 134 alusel loodud majandus- ja rahanduskomitee ning Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 150 alusel loodud tööhõivekomitee, tuleks nõuetekohaselt kaasata, neid õigeaegselt teavitades ja nendega nõu pidades;

   – protsessi põhiomadus peaks olema läbipaistvus ning komisjon ja nõukogu peaksid igas etapis avalikustama oma seisukohad ja otsused ning põhjendama neid Euroopa Parlamendis, kui vastavad parlamendikomisjonid neil seda teha paluvad;

11. märgib, et Euroopa Parlament peab vajalikuks kohandada oma menetlusi Lissaboni lepinguga kaasnenud muudatustele vastavateks ainult selle osas, mis puudutab Euroopa Ülemkogu eesistuja ilmumist parlamendi täiskogu ette; tuletab meelde, et vastavalt Euroopa Liidu lepingule esindavad Euroopa Parlamendi liikmed otse liidu kodanikke, keda liidu institutsioonid kohtlevad võrdselt vastavalt võrdsuse põhimõttele, mida Euroopa Liit peab (artiklite 9 ja 10 kohaselt) järgima kõigis oma tegevustes, ning on seetõttu kindlalt vastu kõigile püüetele parlamenti killustada; rõhutab, et kõigil parlamendiliikmetel on võrdsed volitused ja et kodukorra järgi on nende hääleõigus isiklik õigus, mille vastu ei tohi eksida (artikkel 164);

12. tuletab meelde, et Euroopa Parlamendil on ainuõigus volitada oma presidenti osalema Euroopa Ülemkogu kohtumistel;

13. on seisukohal, et Euroopa Parlamenti tuleks tunnustada Euroopa poolaasta lõpus sellele üldhinnangu andmiseks sobiva demokraatliku foorumina;

14. on seisukohal, et Euroopa Parlament on sobiv koht majandusalase dialoogi pidamiseks ning koostöö tegemiseks liikmesriikide parlamentide ja Euroopa institutsioonide vahel.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	24.10.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 17 –: 2 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Andrew Henry William Brons, Carlo Casini, Andrew Duff, Roberto Gualtieri, Enrique Guerrero Salom, Zita Gurmai, Stanimir Ilchev, Constance Le Grip, David Martin, Paulo Rangel, Algirdas Saudargas, György Schöpflin, József Szájer, Rafał Trzaskowski
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Sandrine Bélier, Zuzana Brzobohatá, Marietta Giannakou, Helmut Scholz, Alexandra Thein

14.7.2011

NAISTE ÕIGUSTE JA SOOLISE VÕRDÕIGUSLIKKUSE KOMISJONI ARVAMUS

majandus- ja rahanduskomisjonile

majanduspoliitika koordineerimise Euroopa poolaasta kohta
(2011/2071(INI))

Arvamuse koostaja: Marije Cornelissen

ETTEPANEKUD

Naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjon palub vastutaval majandus- ja rahanduskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

A. arvestades, et sooline mõõde on ELi 2020. aasta strateegia peamiste eesmärkide saavutamise juures otsustava tähtsusega, kuna naised moodustavad suurima seni kasutamata tööjõu reservi ja suurema osa ELis vaesuses elavatest inimestest; arvestades, et nii soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamine kui ka naiste ja meeste võrdõiguslikkust edendav poliitika vajavad kogu Euroopa poolaasta protsessi jooksul erilist tähelepanu;

B. arvestades, et kokkuhoiu- ja eelarve konsolideerimisele suunatud meetmed on avaldanud negatiivset mõju naiste olukorrale tööturul ning on süvendanud naiste vaesust, suurendades tööpuudust ja töösuhete ebakindlust, põhjustades madalamaid palku ning avaliku sektori kulutuste, sotsiaalteenuste ja -toetuste ning eelkõige lastetoetuste kärpeid;

C. arvestades, et naiste oskuste suurem ja tõhusam kasutamine võimaldaks ära kasutada kasvupotentsiaali, mida pakub naiste tööturul osalemise, sündimuse ja majandusarengu koosmõju;

D. arvestades, et tasakaalustatum naiste integreerimine tööturule ja naiste oskuste laialdasem tunnustamine vastaks mitte üksnes õigluse põhimõttele, vaid ka majandusliku tõhususe ning tööhõive ja tootlikkuse maksimeerimise kriteeriumidele,

1. soovitab, et Euroopa Parlamendi asjaomased komisjonid, sealhulgas naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjon, määraksid oma liikmete hulgast alalised raportöörid, kes osaleksid Euroopa poolaastaga seonduvates Euroopa Parlamendi tööprotsessides ja

kannaksid nendest vastavatele komisjonidele korrapäraselt ette;

2. palub, et vastutavad volinikud arutaksid iga-aastase majanduskasvu analüüsi soolisi aspekte igal aastal naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjoniga;

3. kutsub liikmesriike üles integreerima Euroopa poolaasta protsessi soolise võrdõiguslikkuse mõõtme, võttes iga-aastases majanduskasvu analüüsis esitatud poliitiliste suuniste rakendamisel arvesse naiste vajadusi ja olukorda; tunnustab liikmesriike, kes süvalaiendasid soolise mõõtme riiklikesse reformikavadesse esimese Euroopa poolaasta raames ja kes pööravad tööhõive-, vaesuse vastu võitlemise ja hariduspoliitika kavandamisel ja jälgimisel erilist tähelepanu naistele; on pettunud liikmesriikides, kes ei ole soolist mõõdet riiklikes reformikavades üldse maininud;

4. teeb ettepaneku kaasata Euroopa Soolise Võrdõiguslikkuse Instituut tihedamalt Euroopa poolaasta kõigisse etappidesse; loodab, et kohe pärast toimima hakkamist on see instituut suuteline käsitlema soopõhiste usaldusväärsete, süsteemsete ja võrreldavate andmete puudumise probleemi Euroopa Liidus ja kõigis liikmesriikides;

5. kutsub nõukogu üles tagama, et naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjonil oleks võimalik arutada tööhõive, sotsiaalpoliitika, tervise- ja tarbijakaitseküsimuste nõukogu ametis oleva eesistujaga riiklike reformikavade ja riigipõhiste poliitiliste suuniste soolisi aspekte pärast seda, kui Euroopa Komisjon on asjaomaseid suuniseid tutvustanud;

6. kutsub liikmesriike üles tagama kodanikuühiskonna organisatsioonide, sealhulgas naisorganisatsioonide tõhusa osalemise riiklike reformikavade koostamises, rakendamises ja hindamises;

7. palub, et komisjon hindaks riiklikke reformikavasid kõikjal ELis ühiste ja ühtsete kriteeriumide alusel, sealhulgas üldise taskukohase lastehooldusteenuse ning eakate ja puuetega ülalpeetavate hooldusteenuste kättesaadavus, hoolduspuhkuse korraldus ning töö- ja pereelu ühitamise meetmed, ning julgustaks koostama riiklikke reformikavasid sootundlikumalt, arvestades naiste majandusliku olukorraga; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles jälgima naiste osalemist tööturul, võttes aluseks nädala jooksul töötatud tundide arvu, lepinguliigid ja naiste rahalise sõltumatuse;

8. kutsub komisjoni üles nõudma liikmesriikidelt meeste ja naiste tööhõive osas eraldi riiklikke eesmärke ning taotlema liikmesriikidelt sooliselt eristatud andmete kasutamist aruannetes, milles käsitletakse edusamme ELi 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamisel;

9. kutsub liikmesriike üles kehtestama riiklikes reformikavades kvalitatiivseid eesmärke seoses meeste ja naiste palgaerinevuse kõrvaldamise, naisettevõtluse arendamise ning laste ja eakate hooldusteenuste loomisega;

10. kutsub liikmesriike üles kehtestama riiklikes reformikavades naiste üldise tööhõive konkreetseid kvantitatiivseid eesmärke koos konkreetsete meetmetega, mis on suunatud väga madala tööhõivemääraga naiste rühmadele, näiteks noored naised, eakad naised, naissoost sisserändajad, puuetega naised, üksikemad ja roma naised;

11. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles suurendama kodanikuühiskonna, sotsiaalpartnerite ja üldsuse teadlikkust 2020. aasta strateegia peamistest eesmärkidest ja riiklikest eesmärkidest, sealhulgas sooliselt eristatud tööhõiveeesmärkidest;

12. kutsub komisjoni üles paluma kodanikuühiskonnal ja sotsiaalpartneritel koostada iga-aastane variaruanne, milles käsitletakse liikmesriikide edusamme peamiste eesmärkide saavutamisel ja riiklikes reformikavades esitatud meetmete rakendamisel ning mis oleks võrreldav naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise konventsiooni rakendamise kohta koostatud variaruannetega;

13. kutsub komisjoni üles laiendama ja parandama riikide heade tavade vahetamise soodustamist kodanikuühiskonna ja riikide parlamentide vahel, muu hulgas seoses ELi 2020. aasta strateegia soolise mõõtmega, korraldades näiteks kohtumise iga kolme aasta järel enne suuniste läbivaatamist;

14. rõhutab, et tööpuuduse, vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse probleemid, mis puudutavad peamiselt naisi, on vaja lahendada esmajärjekorras, et seada esikohale jätkusuutlik tööhõive ja kvaliteetsed töökohad asjaomaste õigustega, investeeringud ja kvaliteetsed avalikud teenused, mis tagaksid sotsiaalse kaasatuse, eelkõige hariduse, tervishoiu, lastehoolduse, ülalpeetavate hoolduse, ühistranspordi ja sotsiaalteenuste valdkonnas;

15. märgib, et riiklike reformikavade kvaliteet on esimese Euroopa poolaasta raames konkreetsuse, teostatavuse ja terviklikkuse seisukohast väga erinev ning kutsub komisjoni üles ülendama parima kvaliteediga riiklikud reformikavad järgmiste Euroopa poolaastate standardvormiks;

16. kutsub liikmesriike üles tõhustama jõupingutusi, et suurendada naiste osalemist tööturul, eelkõige investeerides töö ja hoolduse ühitamise meetmetesse;

17. väljendab muret finants- ja majanduskriisi sotsiaalse mõju pärast naistele; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tagama, et eelarve konsolideerimine on kooskõlas ELi 2020. aasta strateegia sotsiaalse mõõtme ja tööhõivesuunistega; kutsub komisjoni üles hindama kokkuhoiumeetmete mõju soolisele võrdõiguslikkusele, naiste tööhõivele ja naiste vaesusele;

18. kutsub komisjoni üles tagama, et riiklikes reformikavades esitatud riiklikud poliitikasuunad ja eesmärgid oleksid tervikuna piisavalt ambitsioonikad ELi 2020. aasta strateegia peamiste eesmärkide saavutamiseks; väljendab muret asjaolu pärast, et esimese Euroopa poolaasta raames see nii ei olnud; kutsub komisjoni üles tagama, et kõik liikmesriigid aitaksid vastavalt oma suutlikkusele kaasa peamiste eesmärkide saavutamisele.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	13.7.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 17 –: 4 0: 9
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Regina Bastos, Edit Bauer, Marije Cornelissen, Silvia Costa, Edite Estrela, Ilda Figueiredo, Zita Gurmai, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Nicole Kiil-Nielsen, Astrid Lulling, Barbara Matera, Angelika Niebler, Siiri Oviir, Antonyia Parvanova, Nicole Sinclaire, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Eva-Britt Svensson, Britta Thomsen, Marina Yannakoudakis, Anna Záborská
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Izaskun Bilbao Barandica, Vilija Blinkevičiūtė, Christa Klaß, Mojca Kleva, Mariya Nedelcheva, Norica Nicolai, Chrysoula Paliadeli, Antigoni Papadopoulou, Sirpa Pietikäinen
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Jacek Włosowicz

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	14.11.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 28 –: 4 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Sharon Bowles, Pascal Canfin, Nikolaos Chountis, George Sabin Cutaş, Leonardo Domenici, Diogo Feio, Markus Ferber, Elisa Ferreira, José Manuel García-Margallo y Marfil, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Gunnar Hökmark, Othmar Karas, Wolf Klinz, Jürgen Klute, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Philippe Lamberts, Sławomir Witold Nitras, Ivari Padar, Anni Podimata, Olle Schmidt, Peter Simon, Theodor Dumitru Stolojan, Ivo Strejček, Kay Swinburne, Marianne Thyssen, Ramon Tremosa i Balcells
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Sophie Auconie, Pervenche Berès, Philippe De Backer, Vicky Ford, Enrique Guerrero Salom, Danuta Jazłowiecka, Gianluca Susta